

Giới thiệu Quyền Lực Của Kẻ Đứng Đầu

Quyền lực của kẻ đứng đầu – đang tiến hành – Genevieve2k2

Giới thiệu truyện ngôn tình nữ cường hấp dẫn này:

Vĩnh Hy, cô con gái duy nhất ở Hoàng Phủ Đế Quốc. Trước cô còn có 3 người anh trai, thế nhưng chỉ mỗi Vĩnh Hy là người thừa kế tối cao, kẻ cầm quyền của một gia tộc đứng đầu toàn thế giới. Ngoài ra bản thân cô địa vị vô cùng đặc biệt ở thế giới ngầm.

Cô con gái duy nhất của Hoàng Phủ Đế Quốc cái gì cũng giỏi, ngoại hình xinh đẹp cùng tính cách lạnh lùng tàn nhẫn khiến người xung quanh vừa kính trọng vừa sợ hãi.

Từ nhỏ đã được nuôi dạy như sát thủ máu lạnh vô tình, cô được dạy là không thể xuất hiện thứ tình cảm vì nó là điều cấm kỵ vốn không nên xuất hiện.

Anh cả của cô là con nuôi của cha mẹ, nhưng âm mưu lại không hề thua kém Vĩnh Hy chút nào. Khi 22 tuổi đã đi ra nước ngoài lập nghiệp, anh hai cũng đi theo.

Chỉ còn mỗi người anh ba đơn thuần, ôn hòa, tính cách hoàn toàn không hợp ở lại nơi đầy nguy hiểm được cô yêu cầu ra rồi khỏi nước, chờ mình đủ 18 tuổi mới cho anh về.

Một người con gái luôn nhận được sự sủng ái từ các anh cũng như cha mẹ, đi kèm cũng là sự nghiêm khắc khiến cô từ lâu đã không còn sự ảm áp hay tính cách như các cô gái khác.

Bản thân mang trọng trách to lớn, bao quanh luôn có kẻ muốn giết chết mình, liệu Vĩnh Hy có thể tìm ra được chút ánh sáng ảm áp sâu thẳm bên trong hay hoàn toàn chỉ là sự lạnh giá ?

Bạn đang đọc truyện *Quyền Lực Của Kẻ Đứng Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Zodiac

Trường cấp 3 Quý Tộc Zodiac luôn là ngôi trường mà toàn học sinh ai cũng ao ước được bước vào, được khoác trên mình đồng phục của trường, đã là niềm nguyện ước lắm.

Zodiac là ngôi trường thuộc quyền hành của Hoàng Phủ Đế Quốc, do người đứng đầu Hoàng Phủ gây dựng nên.

Đã là cấp 3 Quý Tộc, thì chỉ có con của những Tập Đoàn giàu có, con ông cháu cha của những kẻ tai to mặt lớn, cầm quyền của thành phố Z này.

Theo chân Giáo Viên tiến vào lớp 11S là nữ học sinh khiến toàn bộ nam sinh phải ngưng hít thở.

Hot Girl a!!!

Cả lớp chum đầu lại bàn tán. Cô gái có mái tóc đen óng suôn mượt, đuôi tóc xoắn nhẹ thành lọn sóng lớn. Làn da trắng bóc như trứng gà, nõn nà không tì vết. Sở hữu cho mình đôi đồng tử màu bạc lạnh cảm, chiếc mũi cao thẳng tắp, đôi môi hồng phấn nõn. Cơ thể quyến rũ vận lên mình đồng phục của Zodiac.

"Các Em, bạn ấy là học sinh chuyển từ thành phố S về, sẽ cùng các Em học nốt 2 năm cuối này. Em có thể giới thiệu chút về mình chứ?"

_"Cứ gọi Tôi là Vĩnh Hy"

Chỉ 6 chữ phun ra, khiến toàn lớp đông cứng.

"Xinh mà Chảnh cũng vút đi" cuối lớp vang lên giọng nói chậm rãi.

Sở An Khang là King của Zodiac, vận mệnh đào hoa, xung quanh đếm không hết oanh oanh yến yến, tính tình lúc nóng lúc lạnh.

Hắn rất thích gái đẹp, nhưng CHẢNH? Thế thì đẹp đi!!!

"Mới vào lớp mà đã tỏ thái độ, sớm muộn cũng bị tẩy chay thôi" Lý Mỹ An, bạn gái kiêm vị hôn phu của Sở An Khang đồng đánh lên tiếng.

_"Có khiến các người chơi với Tôi sao?" Vĩnh Hy giọng tựa không quan tâm, ánh mắt bạc phóng tới Lý Mỹ An khiến cô ta run rẩy.

Ánh mắt màu bạc này,hình như cô ta đã từng thấy ở đâu đó

"Anh xem,Cô ta quá kiêu ngạo rồi"Lý Mỹ An ngồi bên kéo tay Hấn,bất mãn kêu

"Thôi được rồi,vậy Vĩnh Hy,Em xuống ngồi cạnh Bối San đi"Giáo Viên thở dài,đưa tay chỉ về bàn phía trước của Sở An Khang và Lý Mỹ An

Vĩnh Hy đi xuống,lướt qua vẻ mặt của Bối San,lãnh đạm vang lên

_"Tôi có thể ngồi trong chứ??"

"À....được được"Bối San hơi ấp úng,đem sách vở chuyển ra phía ngoài,để Cô ngồi cạnh cửa sổ.

Trong giờ học,Vĩnh Hy 1 chút chuyên chú học cũng không,luôn đưa mắt nhìn ra cửa sổ

"Này,ngoài cửa sổ có gì hay lắm sao mà Cô ta cứ nhìn vậy??"Lâm Kha-bạn thân của Sở An Khang hỏi nhỏ

"Mày nghĩ Tao biết Cô ta đang nhìn gì??"

Tiết học chán nản nhanh chóng trôi qua,học sinh lớp 11S bắt đầu chạy ra lan tin

"Ê ê,lớp Tao có học sinh mới tên Vĩnh Hy,xinh mà chính lắm"

"Này,nghe Giáo Viên bảo Cô ta chuyển từ thành phố S về đây"

"Lát xem mặt học sinh mới lớp Tao,đảm bảo ngon,xinh,hàng đẹp,mỗi tội chính mà kiêu"

"Cô ta bị King chê đấy"

Rầm!!!!

Lớp học 11S còn chưa vào giờ học tiết 3 thì cửa lớp đã bị mở phanh ra

Chị Đại khối 11-Lãnh Tinh Xuyên bước vào,Sở An Khang thấy vậy thì chẹp miệng

"Tinh Xuyên,Cô lại muốn gây rối chuyện gì??"

Lãnh Tinh Xuyên bỏ qua câu hỏi của Sở An Khang,đi tới bàn Cô,đập mạnh khiến Bối San giật thót

"Vĩnh Hy,4 năm rồi,không ngờ Cô cũng bước chân trở lại thành phố Z"

Vĩnh Hy ngược mắt lên nhìn Tinh Xuyên,nhếch miệng cười lạnh,tay gõ nhịp trên mặt bàn

_"Nếu không phải Tôi có phi vụ bạc tỷ ở thành phố Z này,thì Tôi cũng sẽ không đặt chân tới đây đâu"

"Hừ,Tôi còn tưởng Cô là về đây tìm Tôi thách đấu như xưa đấy"

_"Tinh Xuyên,đẹp chuyện đó sang 1 bên đi,Tôi không muốn nhắc lại chuyện Cô thua Tôi bao lần đâu"

"Cô đã có phi vụ,thế còn đi học làm gì??"

Đám học sinh tròn mắt nhìn Cô nói chuyện kiêu ngạo với Chị Đại,về mặt thật thản nhiên,nếu là kẻ khác nói chuyện với Cô ta như vậy,nhất định đã bị đim đầu xuống dưới.

_"Muốn thử cảm giác khoác lên mình đồng phục học sinh như nào thôi,cũng không tệ đâu"

"Cô đúng là già trước tuổi"Lãnh Tinh Xuyên bĩu môi,khoanh tay đứng trước mặt Vĩnh Hy

_"Tính đến giờ,Anh ấy đã 6 năm chưa trở về gặp Cô,nhỉ??"Cô chống tay lên bàn đứng dậy,mắt Bạc nhìn xoáy vào Lãnh Tinh Xuyên

"Đến khi nào Cô mới cho Tôi gặp Anh ấy??"về mặt Tinh Xuyên hơi dao động nhìn Cô

_"Tây Thụy Sách giữ trong tay danh sách những kẻ phản bội Hoàng Phủ,lấy được danh sách,cũng đồng nghĩa Anh ta sẽ được trở về nước"

"Vậy sẽ ra sao khi Tôi không lấy được danh sách??"

_"Vậy thì tốt nhất Cô nên chết luôn đi,nếu để Tôi tìm được,Cô sẽ càng thảm hơn,hiểu ý Tôi chứ??"khoé miệng nâng lên nụ cười nhạt,mắt Bạc neho lại nhìn

Tại sao bọn họ lại cảm thấy Vịnh Hy và Chị Đại như đang nói chuyện Mafia chém giết chứ??lời nói của Vịnh Hy chứa đầy sát khí nồng nặc máu tanh,khiến sống lưng bọn họ lạnh buốt.

_ "Nhưng Tôi biết Cô sẽ không thất bại,nếu Cô chết rồi,Anh ấy nhất định sẽ điên lên mà đòi chết cùng Cô mất"

"...."

_ "Anh ấy sinh ra không hợp với trời âm mưu,không hợp với quyền lực.nếu không phải có mái tóc và đôi mắt giống Tôi,Tôi còn tưởng rằng Anh ấy là được nhận nuôi đây"

"Nếu như...."

_ "Đừng có dùng từ nếu như với Tôi"Vịnh Hy kéo ghế ngồi xuống,mắt nhìn ra cửa sổ,thuận miệng hờ hững nói tiếp

_ "Hoàn thành càng sớm,sẽ càng nhanh được gặp Anh ấy"

"Được"

"Khụ....trò Tinh Xuyên,chuông đã reo vào tiết,Em nên trở về lớp"

Lãnh Tinh Xuyên khôi phục dáng vẻ đánh đá,mắt liếc nhìn đám học sinh,nói xong kiêu ngạo rời khỏi lớp 11S,khiến học sinh cả kinh nhìn Cô.

"Kẻ nào hôm nay dám bép xép nửa câu ra ngoài,Tôi lập tức đánh kẻ đó đến phé chân tay,miệng cũng đừng hòng nói được nữa,nhất là cậu,An Khang ạ"

Rốt cuộc Vịnh Hy này thân phận ra sao,lại có thể khiến kẻ như Chị Đại Tinh Xuyên phải lay động mà mềm mỏng trước mặt cơ chứ??

Sở An Khang ngồi trên ghế,mắt liếc nhìn sắc mặt của Cô

Vẫn là vẻ thần nhiên lãnh đạm đấy,1 chút biểu hiện cũng không có

Bạn đang đọc truyện *Quyền Lực Của Kẻ Đứng Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Hoàng Phủ Đế Quốc

Tan học,toàn học sinh nhanh chóng có tài xế đưa đón xe riêng,hoặc là tự lái xe,không thì người yêu đến đón.

Vịnh Hy nhìn trời đổ cơn mưa rào,bản thân lại không mang ô mà lác chẹp miệng

Còn chưa kịp bước chân ra mưa,đã bị Sở An Khang kéo tay lại

"Không thấy mưa sao mà bước ra??"

_ "Buông tay"

Sở An Khang nhớ ra vẫn còn nắm cổ tay Cô thì lập tức buông ra,mày nhăn lại

"Cô không có tài xế đưa đón sao??"

_ "Ừ"

"Tôi có thể cho Cô đi nhờ"

Lý Mỹ An từ nãy đến giờ tức đến nổi đom đóm mắt khi thấy Sở An Khang kéo tay Cô,thậm trí còn cho đi nhờ,tức quá mà kéo Hấn

"Khang,tại sao phải cho Cô ta đi nhờ chứ??ngôi trường này toàn những kẻ có gia thế,Cô ta nhất định có tài xế riêng,chỉ là không muốn nói với Anh"

"Vịnh Hy,Cô không đem theo tài xế sao??"đúng lúc Lãnh Tinh Xuyên tan từ trong lớp,giờ mới được ra về,thấy Cô đứng mà không có người đón thì hỏi

_ "Cô muốn để cho bọn họ đồ kín mít cổng trường sao??"

Vịnh Hy là người thừa kế tối cao,kẻ cầm quyền của 1 gia tộc đứng đầu toàn thế giới,và lại bản thân cũng chìm mình trong thế giới ngầm,có không biết

bao kẻ muốn hãm hại, ám sát Cô, vậy nên mỗi khi đưa đón đều sẽ là 1 đàn xe trải dài, đi đâu cũng có vệ sĩ kẻ kẻ trên 5 người. nếu không phải Vĩnh Hy tạm thời ở ẩn, thì vệ sĩ nhất định sẽ theo Cô vào tận lớp học mà đứng canh mắt.

"Đấy Anh thấy chưa, Cô ta có tài xế" Lý Mỹ An khó chịu liếc xéo Cô

"Hừ, đã vậy Tôi cho Cô đi nhờ" Lãnh Tinh Xuyên kéo Cô đi tới hầm xe, rất nhanh chiếc Ferrari đỏ rực từ trong hầm phi ra, lái đi trong mưa

"Nếu Tôi không cho Cô đi nhờ, Cô định sẽ đi bộ sao??"

_"Bất Taxi"

Lãnh Tinh Xuyên là 1 cô gái tốt, chỉ là bởi vì từ bé được nuôi chiều đến hư nên mới trở nên đánh đá mà kiêu ngạo, không coi ai ra gì.

Từ nhỏ khi ở thành phố S, Lãnh Tinh Xuyên đã luôn đố kỵ với Vĩnh Hy vì cái gì Cô cũng hơn mình

Tinh Xuyên không xinh đẹp như Vĩnh Hy, không giỏi như Vĩnh Hy, IQ không bằng Vĩnh Hy, khiến Tinh Xuyên vô cùng khó chịu, tìm tới Cô đòi so tài bắn cung, đấu súng.... chỉ để có thể tìm thấy 1 thứ gì đó hơn Vĩnh Hy, nhưng rồi đều thất bại.

_"Tinh Xuyên, Cô có trái tim ấm áp, còn Tôi thì không"

Năm ấy Vĩnh Hy và Tinh Xuyên 9 tuổi, có ai có thể tin được đây là câu nói của đứa trẻ 9 tuổi, lạnh lẽo đến thấu tâm người

Lãnh Tinh Xuyên chợt nhận ra, mình có trái tim ấm áp biết yêu, còn Cô từ khi sinh ra, được nuôi dạy như sát nhân máu lạnh, tim đã sớm lạnh lẽo. người nhà Hoàng Phủ trên dưới đều là kẻ máu lạnh, những kẻ có trái tim nhưng đều không ấm áp sự sống, trái tim chỉ để trong lồng ngực trái, khiến bọn họ có thể như bao người thường, nhưng lại không thể đem tình yêu đặt lên đầu như người thường, thứ tình cảm ở giới Thượng Lưu Quý Tộc khó có thể có được, mà nó đều là giả tạo, chỉ tạo cái lợi cho 2 bên gia đình, còn thứ tình cảm ở Hoàng Phủ? chính là thứ cấm kỵ không nên có.

Nhưng Anh ấy thì khác, Anh ấy không hợp trốn quyền lực, không hợp trốn đầy rẫy âm mưu, mặc dù trong người chảy dòng máu của Hoàng Phủ Đế Quốc. ôn nhu mà ấm áp, khiến Lãnh Tinh Xuyên thề rằng cả đời này, ngoài Anh ra sẽ không lấy.

Vĩnh Hy 11 tuổi trở thành người thừa kế, mặc dù trên mình còn có 3 người Anh, yêu cầu Anh Ba của mình lập tức ra nước ngoài, khi nào Cô đủ 18 mới được trở về. Anh Cả thì tự ra nước ngoài lập nghiệp mới, không muốn ý lại vào Hoàng Phủ Đế Quốc, Anh Hai cũng đi theo

Trở lại với Lãnh Tinh Xuyên, tính tình kiêu ngạo, hay chơi người, nhưng không chơi bản, nếu đánh người thì luôn có lý do chính đáng, khó có thể tìm được Chị Đại như vậy

_"Tôi thấy đói, tìm chỗ nào ăn đi"

"Tôi biết 1 quán nướng trong trung tâm thương mại, ăn không??"

_"chỉ cần là đồ ăn là được"

"Mừng Cô về đây, Tôi bao"

_"Được"

Lãnh Tinh Xuyên xoay chuyển vô lăng, nhấn bàn đạp ga, mắt nhìn thẳng về phía trước

Trong trung tâm thương mại, 2 nữ học sinh trường Zodiac thu hút mọi ánh nhìn

Kẻ xinh đẹp trầm tĩnh, người cá tính mà đánh đá, tựa như kẻ là mặt trăng, kẻ là mặt trời

Mắt Bạc chú ý đến màn hình lớn đang phát trực tiếp

Là Anh Cả!!!

Số người biết được Anh Cả không phải là con ruột, mà chỉ là con nuôi của Hoàng Phủ Đế Quốc, chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay.

Anh Cả từ bé rất trầm tính, ít nói không khác nào Vĩnh Hy. Hắn rất thâm hiểm, âm mưu và sự tàn ác, có khi vượt trên cả Cô.

Khi đây Vĩnh Hy chưa sinh ra, nhưng Hấn 7 tuổi nuôi chú cún nhện được trên đường về, chăm sóc cho nó, nào ngờ 1 tháng sau, chủ của chú cún đến đòi lại vì đã lỡ làm nó đi lạc. Hấn khi đấy đã 1 dao găm xuống thân thể chú cún, khiến nó chết cũng không kêu được 1 tiếng ư ư

Anh Cả được nhận nuôi lúc 4 tuổi, Hấn là con nuôi, nên không được thừa kế % nào của Hoàng Phủ Đế Quốc, bởi Cha Vĩnh Hy bản tính đa nghi, khó có thể tin người ngoài, dù là người con nuôi đã được nuôi nấng cạnh lão suốt 18 năm.

Anh Cả rời nước ngoài khi 22 tuổi, khi ấy Cô 11 tuổi thừa kế sản nghiệp Hoàng Phủ Đế Quốc

"Vĩnh Hy,Cô còn muốn nhìn đến bao giờ,không phải kêu đói sao??"Thấy Cô cứ nhìn lên màn hình nhìn chính Anh Cả của mình,Lãnh Tinh Xuyên khẽ kéo kéo tay áo

_ "Đúng là càng ngày yêu nghiệt"

"Nhà Cô không phải toàn yêu nghiệt sao??đến Cô cũng yêu nghiệt,nếu không phải Tôi đã yêu Anh ấy thì Tôi nhất định đã yêu Cô"

Lãnh Tinh Xuyên kéo Cô vào quán nướng,mặc kệ bao ánh mắt nhìn không rời,kêu nhân viên nhanh chóng phục vụ 1 bàn 2 người

_ "4 ngày nữa Tây Thụy Sách sẽ bay đến thành phố Z nghỉ ngơi vài ngày,Cô biết phải làm gì rồi chứ??"

"Có thể giết ông ta chứ??"

_ "nếu giết ông ta,Hoàng Phủ sẽ có thêm 1 rắc rối nhưng nếu trong hoàn cảnh ngàn cân treo sợi tóc,thì cứ giết"

Bạn đang đọc truyện *Quyền Lực Của Kẻ Đứng Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Anh Cả

"Con bé lớn lên,đúng là càng ngày xinh đẹp mà"

Nam nhân ngồi tại vị trí Chủ Tịch,che đầu đi cơ thể săn chắc trong bộ Vest lịch lãm,mái tóc đen vuốt ngược sau gáy,loà xoà vài sợi trước trán tăng thêm vẻ cuốn hút.làn da nhuộm nắng mà hơi rám.đôi mắt hồ phách sắc bén tựa chim ưng,nhìn vào những bức ảnh trong tay mới được gửi đến.chiếc mũi cao thẳng tắp,làn môi mỏng lạnh,khuôn mặt góc cạnh cân đối,cằm không có lấy 1 sợi râu nào dù đã ở tuổi 28.

Bàn tay lớn thô ráp với những đốt ngón tay tuyệt đẹp đưa lên,chạm nhẹ vào bức ảnh mà thường thức.

Trong tất cả các tấm ảnh từng được gửi tới,không có 1 bức nào là người con gái ấy nở nụ cười,cùng lắm là cái nhếch mép lạnh lẽo.

"Anh,lại là ảnh của Vĩnh Hy sao??"

Hoàng Phủ Ứng Tư từ ngoài tiến vào,thấy Hấn ngồi chăm chú nhìn những bức ảnh thì hỏi

"Ừ,còn 2 tuần nữa là sinh nhật tròn 18 rồi,lúc đấy thật chỉ muốn ôm lấy con bé mà nhào nặn nâng niu"

"Người ngoài không biết là khác Huyết Thống,còn tưởng Anh định loạn luân với Em Gái mình đấy"

6 năm ra nước ngoài,không 1 cuộc điện thoại hỏi thăm hay call video,cứ như vậy mà vô tâm bỏ rơi đi,tựa như họ không cùng Huyết Thống,toàn bộ liên lạc của 3 người Anh đối với Cô đều bị cắt đứt

Hấn và Ứng Tư có thể liên lạc với Dạ ở bên nước ngoài,nhưng không thể liên lạc với Cô,chỉ có thể cho người chụp lại những bức ảnh về Cô,xem Cô từ từ lớn lên qua những bức ảnh

"Đã chuẩn bị quà cho con bé chưa??"Hấn cất ảnh của Cô vào ngăn kéo của bàn làm việc,2 tay đan lại với nhau đặt trên mặt bàn

"6 năm chưa gặp con bé,nên Em phân vân không biết nên tặng gì.Anh nói xem,trang sức,váy,siêu xe,nhà....."

"Ứng Tư,Cậu nghĩ rằng con bé sẽ thích những thứ đó??lớn lên bên cạnh những thứ đó,con bé đều quen rồi"

"Vậy Anh nói xem,nên tặng gì??"

"Không biết,Tôi có phải là ở cạnh con bé 6 năm đâu"

.....

Tại căn tin,Cô ngồi tại 1 bàn ăn trống,Lãnh Tinh Xuyên đuổi đám đàn Em của mình,bê khay thức ăn của mình tới ngồi xuống cạnh Cô

_ "Ra đây làm gì??"

"Hừ,chỉ là Tôi thấy Cô ngồi 1 mình,nên mới tới ngồi với Cô thôi"

Lãnh Tinh Xuyên đẩy qua cho Cô hộp sữa,rồi bỗng nhiên lấy lại

"Quên mất,Cô không uống được dưa leo,để Tôi đi đổi sữa thường"

Cô nàng đứng dậy,đi tới quầy đồ ăn của căn tin.

Vĩnh Hy nhìn theo,cong khoé miệng cười

Cô với Lãnh Tinh Xuyên trên danh nghĩa là kẻ thù,nhưng kẻ thù này là người thẳng tính,tốt tính,biết quan tâm nhưng bản tính kiêu ngạo.có người nào có thể ngu tới mức đi ngồi với kẻ thù của mình,biết đối phương ghét gì mà tự thân đi đổi cho chứ??

Lúc sau Lãnh Tinh Xuyên quay lại,đưa cho Cô hộp sữa thường

_"Tây Thụy Sách tới nay sẽ đáp máy bay về đây,Cô chuẩn bị chưa??"

"Tôi lúc nào cũng sẵn sàng,bản danh sách đấy nhất định Tôi sẽ lấy được,Cô có thể cho Anh ấy về nước luôn bây giờ không??"

_"Đợi đến khi Cô hoàn thành,Anh ta sẽ được về,không có sớm hơn"

.....

Trở về lớp học,Vĩnh Hy đưa mắt nhìn,không thấy bàn học của mình đây thì nhăn mày

"Vĩnh Hy,bàn học của chúng ta..."Bối San chạy tới trước mặt Cô,áp úng ngập ngừng

"Vĩnh Hy,Tôi thấy Cô cũng thân thiết với Lãnh Tinh Xuyên đấy,gì thì đi mách Cô ta đi"Ly Mỹ An rời khỏi vòng ôm của Sở An Khang,khoanh tay kiêu ngạo đi tới,đồng đánh lên giọng chua ngoa

_"Là Cô làm??"

"Là Tao sai người làm"

"Là chúng tao này,mày định làm gì hả??đánh chúng tao ư??haha...."3 nhỏ ngồi 1 góc bàn bật cười

_"Sao Tôi có thể đánh các người chứ...."nở nụ cười nửa miệng,Cô đưa tay mở điện thoại,ấn 1 dãy số

_"Ông đang ở đâu,lăn cái xác tới phòng học cho Tôi"

Chưa được 10 phút,cửa lớp bị mở ra,Hiệu Trưởng từ ngoài đi vào mặt,hơi thở dồn dập vì chạy từ tầng 2 lên tầng 7,thang máy hỏng nên chạy thang bộ

"Tiểu....Tiểu Thư....học...."

_"Tôi cảm thấy Ông chán làm Hiệu Trưởng rồi nhĩ??"

Vì cái gì mà Hiệu Trưởng phải đối Cô ta khúm núm

_"Đem 3 đứa học sinh kia....CỨT KHỎI TRƯỜNG"

"Tiểu Thư,như vậy không được,gia đình mấy đứa học sinh đấy khá có tiếng"

_"hếu đã không làm được....thì Ông cứt khỏi cái trường này đi,ngôi trường này thuộc quyền hành của Tôi,nuôi lấy 1 lũ Hiệu Trưởng vô dụng chỉ tốn cơm tốn gạo,cút"

"Tiểu Thư,chỉ là...."

_"Ông muốn mình cứt,hay là lũ học sinh kia cứt"

Hiệu Trưởng run rẩy im lặng,lúc sau đưa tay chỉ về 3 học sinh nữ đã kéo bàn của Cô đi

"3 Em lập tức thu dọn sách vở,rời khỏi Zodiac ngay"

"Cái gì??"

3 học sinh nữ tái mét mặt,run lẩy bẩy.

Nếu bị đuổi khỏi Zodiac,thì làm gì còn có trường dám nhận bọn họ chứ???

"Hiệu Trưởng vì cái gì Thầy đuổi bọn họ,tại sao Thầy lại nghe theo lời con nhỏ này chứ??"Ly Mỹ An lớn tiếng

"Nếu Em không muốn bị đuổi học thì câm miệng vào"

"Thầy...." Lý Mỹ An mặt tức giận mà nghẹn không thành lời

"Hiệu Trưởng, có vẻ Cô ta rất có ảnh hưởng tới Thầy??" Sở An Khang trầm ngâm giờ mới lên tiếng, nhìn nụ cười vẫn luôn là nửa miệng trên môi Cô mà khó chịu

"Em hỏi để làm gì??"

_"Ở nơi này đã không cần Ông, cho người mang tới bàn học khác tới đây"

"Vâng"

Hiệu Trưởng gặp người cung kính lui đi, Vĩnh Hy nhìn Lý Mỹ An, mày nhướn cao khiêu khích

_"Lý Mỹ An, tốt nhất Cô nên dừng cái trò trẻ con này đi"

"Mày dám dùng cái thái độ đấy nói chuyện với Tao sao??"

Lý Mỹ An và Lãnh Tinh Xuyên ở trong trường này vốn là kẻ thù chia theo phái. Lý Mỹ An luôn tìm điểm xấu của Lãnh Tinh Xuyên để mà gây chuyện, nhưng mỗi lần gây chuyện thì đều bị đánh thối, càng thêm căm ghét Lãnh Tinh Xuyên. không gây chuyện được với Lãnh Tinh Xuyên thì Cô ta sẽ tìm đàn em hãy những người xung quanh khá thân với Lãnh Tinh Xuyên mà gây chuyện

_"Thì đã sao??" Cô đứng sát Lý Mỹ An, ánh mắt khinh bỉ đầy lạnh lẽo bắn về Cô ta, lại nhìn sang Sở An Khang

_"Bảo vệ Cô hôn phu của Anh cho thật tốt đi, nếu không có ngày phải đi nhặt xác đấy"

"Cứ làm như Cô sẽ giết Cô ấy vậy??" Sở An Khang hừ 1 tiếng

.....

Tiết đầu tiên của ngày hôm sau còn chưa reo chuông, Lãnh Tinh Xuyên đã đi vào lớp Cô, ném lên trên mặt bàn Cô 1 tập giấy được ghim cẩn thận

_"Bị thương rồi sao??" đưa mắt nhìn tới vết thương được băng trên cổ tay Lãnh Tinh Xuyên, Cô lên tiếng

"Không quan trọng đâu, xem xem có đúng là thứ Cô muốn"

Trên tập giấy còn dính có vết máu không chỉ 1 mà là nhiều, Bối San ngồi bên ôm miệng nén ọc, toàn học sinh cũng nhìn chằm chằm không rời mắt

_"Cô có giết Tây Thuy Sách??"

"Chỉ kịp chém đứt 1 cánh tay của Lão, nhưng Lão không thấy mặt Tôi"

Rút ra điện thoại, tìm 1 dãy số rồi nhấn, đầu dây bên vừa bắt máy liền mở miệng

_"Cho Hoàng Phủ Dạ trở về nước, dùng phần lực đưa về, càng sớm càng tốt"

"Vâng"

Cúp điện thoại, Vĩnh Hy đưa mắt liếc Lãnh Tinh Xuyên

_"Hài lòng rồi chứ?? Tôi cho Anh ta về sớm hơn 2 tuần đấy"

Lãnh Tinh Xuyên gật đầu, miệng nở nụ cười mãn nguyện, xoay người rời khỏi lớp 11S

Nhìn từng cái tên trong tập giấy, tiếp tục gọi 1 số điện thoại khác

_"Rolan, Tây Thuy Sách trốn rồi"

"....."

_"Danh sách trong tay Tôi rồi, khừ Lão đi, giờ Lão cụt 1 tay rồi"

"....."

_"Lát tới đón Tôi, Tôi đưa Cậu bản danh sách luôn"

Bạn đang đọc truyện *Quyền Lực Của Kẻ Đứng Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 4: Mang Súng

Tan học, chiếc Mercedes 2 chỗ màu đỏ tươi đỗ trước cổng trường.

Rolan đứng dựa người vào mui xe, áo sơ mi hoa sơ vin quần màu kem xắn lên 2 nếp, giày da bóng lộn, tóc đỏ vuốt tạo kiểu trông soái hết mức

"Nhìn xem, kia không phải Rolan, Thiếu Gia của Casino Red Dragon sao??"

"Hào soái a"

"Đẹp chết người rồi"

"Cậu ấy là quản lý Bar của Hoàng Phủ Đế Quốc đấy"

"Có lần Tôi nhìn thấy Anh ấy đánh nhau với mấy tên côn đồ, trông rất ngầu a"

Đám nữ sinh nhón lên nhón xuống, đứng không yên nhìn Rolan.

Vịnh Hy khoác cặp 1 bên vai, từ trong trường đi ra, Rolan tia được bóng dáng quen thuộc, liền tươi cười tiến lại.

Nữ sinh tưởng Hấn tiến tới mình mà nhao nhao hét cả lên

Cuối cùng không ngờ, lại đứng trước mặt Cô, cúi đầu chào khiến phút chốc bao người hoá đá

"Chị về nước đã được 1 tuần mà không tới chỗ bọn Em gì cả"

_"Nói việc đấy sau"

Vịnh Hy đi lướt qua Rolan, tiến tới chiếc Mercedes, Hấn nhanh chạy theo, mở cửa để Cô ngồi vào vị trí cạnh ghế lái, cũng nhanh chóng lên xe, khởi động xe rồi lái đi

.....

Ngày hôm sau Lãnh Tinh Xuyên không có tới trường, Lý Mỹ An nhân lúc này làm loạn, tìm tới đàn em của Lãnh Tinh Xuyên mà gây chuyện, thậm trí là gây chuyện ngay trong căn tin

Sở An Khang và bạn Hấn là Lâm Kha không có ngăn cản, chỉ ngồi nhìn xem 2 bên ra sức cào cấu, đấm đối phương ngã ra đất, giật tóc, tát, hay là xé quần áo.

Vịnh Hy đẩy cửa tiến vào, nhìn cảnh này lại nhần nhần mày mặt mọi.

_"Lý Mỹ An, Cô chán sống rồi sao mà đi gây chuyện trước. các người có buông nhau ra không??"

"Mặc kệ Tao, xử xong lũ này, Tao sẽ xử mày"

_"Ồ....sợ quá"

"Mày cam mờ đi, nói nhiều quá rồi đấy" Lý Mỹ An chưa phản ứng, 1 đứa đàn em của cô ta đã lao tới Cô.

Việc đó chính là việc khiến Cô ta hối hận nhất

Bụp!!!

Súng giảm thanh giấu bên bắp đùi rút ra, nã thẳng 1 viên găm vào đùi Cô ả.

A!!!!

Đám học sinh sợ hãi, nhìn máu tanh đang chảy ra không ngừng, Cô ta thì nằm trên đất, miệng hét đau đớn

_"Bây giờ Tao hỏi lại, chúng mày có buông nhau ra không??"

2 phe tự run rẩy buông nhau,khi mà Vịnh Hy dơ súng vào 1 đứa đàn em của Lý Mỹ An.

"Cô đúng là điên rồi,lại dám mang súng tới trường!!!"Sở An Khang tức giận kêu lên,bọn Hắc mới chỉ 17 tuổi,chưa đủ tuổi dùng súng,nếu bị phát hiện dùng súng thì chỉ có khổn mà ăn com tù,gia đình cũng không giúp được

_"Sao,muốn gọi cảnh sát không??"

"Cô sao có thể ngồi trên ghế nhà trường chứ??nên vào ăn com tù đi"

Lâm Kha rút điện thoại,gọi cho cảnh sát

_"Được,Tôi chờ"Cô ngồi xuống ghế,ném khẩu súng lên mặt bàn,nhìn Cô ta vẫn đang vật lộn trên sàn mà dâng lên chán ghét trong lòng

Đúng 20phút sau,chỉ có 1 quan viên cảnh sát tiến vào,khuôn mặt đã có nếp nhăn theo năm tháng,đáng tuổi cha mẹ học sinh cấp 3

"Cảnh sát viên,sao chỉ có mình ông tới,Cô ta có súng đây,mau gọi thêm người tới"Lý Mỹ An thấy chỉ có Lão thì hô lên

Lão là Cục Trưởng cảnh sát của thành phố Z-Trương Duệ Cảnh

_"4 Năm không gặp,Ông càng ngày già đi đây Cục Trưởng"Vịnh Hy dơ tay về phía Ông ta vẫy vẫy

"Tiểu Thư nhà Tôi ơi,Cô lại gây rối vụ gì đây??"Cục Trưởng ôm chán thờ dài

_"Ông thích nghĩ thế nào thì thích,mau lấy gong ra còng Tôi đi"Cô dơ 2 tay ra,về mặt thản nhiên

"Tôi lấy Cô đây,có kẻ dám đeo gong Cô thì trời cũng sập"Cục Trưởng 2 tay chấp lại vái vái

_"Cục Trưởng,Ông vẫn hài hước nhỉ??"

Nhếch miệng cười nhìn Lão,Cô đưa tay gõ gõ mặt bàn

"Cô đi 4 năm mà từ Tiểu thành Đại Ác Ma rồi đây.Cô không bắn người là không chịu được à??"

_"Không thấy Tôi nhân từ hơn sao??không có bắn chết người như trước"

"Vâng vâng,Cô nhân từ"

_"Ông thật khiến Tôi muốn cười đây"tuy nói vậy,nhưng ánh mắt Vịnh Hy lại lạnh lẽo bắn về Lão

"Rồi,không nói với Cô nữa.2Cô học sinh này đưa Cô ta vào bệnh viện đi"Cục Trưởng đưa tay chỉ 2 nữ sinh,lại nhìn sang Vịnh Hy

_"Léng phéng cái mồm thì khôn đấy,biết chưa??"ánh mắt nhìn về 2 nữ sinh đang đỡ Cô ta từ trên đất dậy,giọng hỏi

"Biết...biết rồi"

Bọn họ còn muốn sống qua ngày a,nhìn xem...Lão Cục Trưởng còn phải khúm núm với Cô ta thì bọn họ dám léng phéng mồm mép sao??trước

"Nếu không còn gì thì Tôi đi trước.Cô cứ về nước là Tôi lại phải đi thu dọn tàn cuộc"

Cục Trưởng chep miệng,đội mũ cảnh sát vào,xoay người rời khỏi căn tin trường

Vịnh Hy đưa mắt nhìn Lâm Kha,môi đỏ mọng phát ra âm thanh

_"Còn muốn gọi ai thì gọi nốt đi,Tôi tiếp"

"Cô...Cô..."Lâm Kha nghẹn họng,nặt đỏ bừng vì tức giận

"Đừng dây tới Cô ta nữa,khiến lão Hiệu Trưởng và Cục Trưởng khúm núm,khiến quản lí Bar Rolan cúi đầu,Lãnh Tinh Xuyên phải nhẫn nhịn,nhất định gia thế nhà Cô ta không tầm thường"

Sở An Khang nói nhỏ với Lâm Kha

"Hừ,có chút quyền mà đòi lên mặt"

Bạn đang đọc truyện *Quyền Lực Của Kẻ Đứng Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Thành Phố S

Tại phòng họp trong toà cao ốc của Hoàng Phủ Đế Quốc, Vĩnh Hy ngồi ở vị trí chính, mắt nhìn những báo cáo đưa đem tới trước mặt mình, im lặng không nói

Cả phòng họp nín thở nhìn Vĩnh Hy, không 1 ai dám hó hé phát ra tiếng nhỏ. nhìn nhỏ tuổi vậy, xinh đẹp như vậy, có ai nghĩ rằng đây là Boss của bọn họ, 1 Tiểu Ác Ma không chứ???

Bọn họ thừa nhận là rất sợ Boss nhỏ này a, cái liếc mắt đã khiến bọn họ phải khóc thét gọi cha gọi mẹ rồi.

_"Báo cáo này là của ai??"

Vĩnh Hy cầm 1 bản báo cáo dơ lên, bọn họ lập tức hít khí lạnh

Là kẻ nào xui xẻo bị Boss nhỏ soi đây??

"Boss, là của nhân viên bên Tôi" người đàn ông nén sợ hãi, dơ tay lên tiếng

_"Bộ phận thiết kế sao??"

"Dạ vâng"

_"Ông có nhân viên giỏi đấy, đáng khen"

"Thật sao ạ?? cảm ơn Boss" Ông ta nghe xong thì mừng kúi húi, mặt cười toe toét

Còn tưởng là chuyện gì, làm người ta hết hồn mà!!!

_"Kêu Cô ta cố gắng, rất có thể sẽ được thăng chức đấy"

"Dạ vâng Boss"

_"Những bản báo cáo còn lại đều mang về làm lại. tạm thời công việc giao cho Tổng Giám Đốc, có gì thì gửi cho Anh ta"

Điện thoại rung lên trên mặt bàn chứ không hề chuông. Vĩnh Hy đưa lên tai nghe

_"Gi??"

"...."

Xoay người nhìn đồng hồ đã 7 giờ kém, mà thực chất tan giờ làm là 6 giờ đúng, nhưng phải ở lại

_"Biết rồi, lát tới liền"

Cúp điện thoại, Cô đứng dậy cầm theo áo khoác, phun ra 2 chữ rời rời khỏi phòng họp

_"Tan họp"

.....

20 phút sau, đoàn xe đen nối đuôi nhau dừng lại trước cửa ra vào của nhà hàng Thiên Hoàng 5 sao

Tiến vào nhà hàng, liền xác định được bàn mình ngồi

Tại bàn, Lãnh Tinh Xuyên ngồi với 1 người con trai có mái tóc và đôi mắt giống Cô. Hấn mà về ôn hoà nho nhã.

Lãnh Tinh Xuyên nhìn Hấn mà say đắm, nắm chặt tay Hấn mà nhẹ nhàng cười

"Vĩnh Hy, 6 năm không gặp, Em thực sự trưởng thành đấy"

Hấn là Hoàng Phủ Dạ, Anh Ba của Vĩnh Hy, kẻ mà mọi người đều nghi ngờ là được nhận nuôi

_"Cái bản mặt của Anh sao lúc nào cũng có thể cười nhỉ??" Vĩnh Hy ngồi xuống ghế đối diện, trưng ra bộ mặt chán ghét

"Anh là vậy mà, chúng ta gọi Menu trước"

Bàn ăn nhanh chóng được dọn ra những món ăn đẹp mắt

"Vĩnh Hy, 6 năm qua Em sống tốt chứ??"

_"Vẫn ngày 3 bữa, vậy là sống tốt rồi"

"Ngày trước chỉ cao tới chân Anh, không ngờ bây giờ đã tới ngực rồi"

_"Đừng so sánh về ngày trước nữa"

"Vĩnh Hy, sắp tới là sinh nhật rồi, Em muốn nhận quà gì??"

Hoàng Phủ Dạ không có khuynh hướng bạo lực, cho dù từng được Cha cho người giỏi nhất huấn luyện cũng không đi lên được

Hắn vẫn được đối xử như 1 Thiếu Gia, cơm ăn áo mặc vẫn đầy đủ, vẫn được chu cấp tiền đầy đủ, nhưng không được Cha để ý tới nữa. sau khi Cha mất, Vĩnh Hy lên nắm quyền, trở thành người thừa kế khi chỉ mới 11 tuổi, Cô yêu cầu Hoàng Phủ Dạ phải ra nước ngoài và không được trở về nước trừ khi Cô 18 tuổi, Hắn vẫn sẽ được nhận tiền chu cấp hàng tháng, nhưng sẽ không được nắm giữ 1% tài sản nào của Hoàng Phủ Đế Quốc.

_"Tuỳ tâm của Anh là được"

Vĩnh Hy đối với người Anh Ba này không hề hứng thú, Hắn dường như hoàn toàn theo gien Mẹ, không có thừa hưởng gien máu lạnh của Cha

.....

Vài ngày sau, vừa bước vào lớp, Bối San đã chạy tới kéo Vĩnh Hy đi hóng chuyện

"Sở An Khang đang đánh nhau với 1 đàn anh khối trên, giờ bọn họ đang ở phòng kỷ luật, gọi Cha Mẹ tới đây"

Khi tới nơi, thì sự việc đã kết thúc, gia đình nhà đàn anh khối trên kia phải cúi đầu xin lỗi Sở An Khang vì con của bọn họ gây rối trước

"Trời ạ, xong rồi sao?? thật mất hứng"

Cha của Sở An Khang đang nói với Hắn vài câu, không ngờ bước được vài bước thì chạm mặt Cô

"Tiểu Thư, đã lâu không gặp"

Sở Hào ngạc nhiên nói, tay lịch sự đưa ra, mọi học sinh lập tức dồn mắt nhìn tới mà tò mò

Tiểu Thư??

_"Đã lâu không gặp" Vĩnh Hy đưa tay ra lịch sự bắt lại, mặt không có chút biểu cảm

"Tôi không nghĩ tôi sẽ có ngày Cô đi học đâu"

_"Tôi cũng không ngờ đâu, vài ngày nữa là sinh nhật tròn 18, Ông tới chứ??"

"Năm nay Cô tổ chức sinh nhật sao??"

_"Ừ"

"Tôi sao dám vắng mặt chứ, nhất định sẽ có mặt"

_"Tôi sẽ cho người gửi thiệp cho Ông, Hắn là con ông sao??" Cô đưa mắt nhìn sang Sở An Khang

"Đúng vậy"

_"Thật chẳng giống ông chút nào"

.....

"Này Vĩnh Hy, Cậu có quan hệ gì với Cha của Sở An Khang vậy??" Bối San tò mò hỏi, cố chạy theo bước chân Cô

_"Là đối tác"

"Đối tác??"

Đi được vài bước,Sở An Khang nhanh chân chặn đường

"Cô quen Cha Tôi??"

_"Thì sao??"

"Thân phận của Cô là gì?rất ít kẻ có thể khiến Ông ấy phải hạ mình như vậy"

_"Sinh nhật Tôi thế nào Anh cũng phải đi,lúc đấy sẽ biết,hình như đám bạn của Anh cũng sẽ có mặt đấy"

Mắt Bạc neho lại khẽ cười đầy gian xảo khiến Sở An Khang rùng mình

.....

Vĩnh Hy nghỉ học vài ngày,bay tới thành phố S

Thành phố S là nơi xa hoa bậc nhất trong tất cả thành phố của Trung Quốc,là nơi phồn hoa cho con nhà giàu,nơi này là thành phố về đêm,khi mà đêm phải ngủ,thì ở nơi này,họ lại thác loạn vào ban đêm,mở tiệc tùng,những bữa tiệc xa hoa,những sông bạc lớn nổi tiếng

Mà thành phố S,gần như đều bị Hoàng Phủ Đế Quốc thao túng lên tới 90%,1 Vương Quốc riêng của Hoàng Phủ Đế Quốc

Các dãy nhà hàng,nhà hát,sân chơi,trường học,sòng bài,quán Bar,trung tâm thương mại,khách sạn đều thuộc quyền hành của Hoàng Phủ Đế Quốc,đủ biết bọn họ giàu mạnh mà có thể lực đến như nào

_"Thật nhớ nơi này mà"

Trực thăng đáp cánh trên sân thượng của trụ sở chính,Tập Đoàn Hoàng Phủ Đế Quốc,Cô đứng nhìn từ trên cao xuống,những toà nhà cao thấp,không nơi nào vượt cao được bằng Tập Đoàn Hoàng Phủ Đế Quốc

Giờ là ban ngày,không có ánh đèn rực rỡ,chỉ có những âm thanh tấp nập của xe cộ

Về đêm,nơi này sẽ còn rực rỡ hơn,thành phố S này chính là thiên đường ăn chơi cho những kẻ có tiền!!!!

"Tiểu Thư,xe đã đến rồi,chúng ta nên đi thôi"

Vệ sĩ đứng sau lưng lên tiếng sau khi nhận được thông báo từ tai nghe bên tai,mắt nhìn xuống mũi giày

_"Đi thôi"

Bạn đang đọc truyện *Quyền Lực Của Kẻ Đứng Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Sinh Nhật Tuổi 18

Nhà chính của Hoàng Phủ Đế Quốc,không...nói đúng hơn nó là 1 toà lâu đài mang màu trắng không chút bụi bẩn,toà lâu đài có tới 70 tầng,hơn 5000 căn phòng

Cổng lớn là 2 cánh cửa bằng vàng được phủ 1 lớp bảo thạch tối màu,khi tiến vào sẽ có 1 lối đi bằng sỏi đá,xung quanh là 1 khu vườn lớn bao phủ là 1 vườn hoa đỏ rực

Chiếc đài phun nước vẽ 1 lối tròn để quay xe

Sau vườn là mê cung rộng lớn làm bằng cây cảnh

Hầm xe nằm dưới mặt đất,khó có thể tìm được người có hầm xe nằm dưới đất.

Khi bước vào bên trong lâu đài, khiến bao người phải hít 1 hơi lạnh

Quả nhiên là Lâu Đài của Hoàng Phủ Đế Quốc,khiến người phải kinh hãi mà.

Sàn lát gỗ phủ qua 1 lớp đá hoa cương đắt tiền,ở đại sảnh,chiếc đèn chùm pha lê khổng lồ được treo trên đầu khiến bọn họ phải loá mắt

Bức tường được trang trí bằng những hoa văn dát vàng khiến người xít xoa.

Chiếc cầu thang gỗ phù sa cao cấp khó kiếm, khắc hoạ những hình thù đẹp mắt. chiếc đàn Piano trắng tương rẻ mà đắt đến không ngờ, 4 chân Piano có hoa văn gỗ lên được dát vàng, những phím đàn Piano được làm từ kim cương 100%.

Những món đồ cổ đắt tiền từ hơn trăm năm trước được bày trong tủ kính, những chiếc bình hoa lên tới ngàn vạn Tệ. những chiếc áo lông chồn hay gấu bắc cực mà các vị Phu Nhân hay khoác lên người, thì ở nơi này, nó chỉ được lót bằng thảm dằm chân.

Thật là xa hoa!!!!

Những người được mời tới, đều là những kẻ có quyền trong 2 giới Hắc Bạch Lưỡng Đạo, nhưng kẻ mà Vĩnh Hy vô cùng tin tưởng được mời tới.

Đều là những nhân vật không hề tầm thường

"Chà chà.....quả là Lâu Đài của Hoàng Phủ Đế Quốc, xa hoa quá mức mà"

Lâm Kha đi cùng gia đình mình và Sở An Khang, mắt lia nhìn xung quanh, hết lời khen ngợi với những món đồ được trang trí

Trong bữa tiệc, bọn họ gặp được những người quen như Lãnh Tinh Xuyên, Rolan và Vĩnh Hy

"Kia là Vĩnh Hy sao?? Tôi không nhận ra đâu"

Vĩnh Hy ngồi trên Sofa của tầng kép trong 1 tầng lớn, mắt Bạc lười mở mà nhắm lại dưỡng thần, 1 tay chống má nghiêng đầu mà dựa

Tóc đen được uốn xoắn xoắn sau lưng, chiếc váy dạ hội đỏ rực bó sát lấy thân thể đầy đặn mà quyến rũ khiến bao kẻ thèm muốn, khuôn mặt được trang điểm nhẹ mà tây, 2 tay khoác khăn lông hồ ly, vòng cổ saphia xanh thẫm của đại dương, khuyên tai bảo thạch tuy nhỏ mà giá trị lớn, đeo trên tay phải là 3 chiếc vòng tay bằng bạc của LV khắc chữ, ai không biết chữ, mẫu này vừa mới ra và giá của 1 chiếc này tương đương với 130000 bảng Anh, đủ biết giá tiền không hề nhỏ.

2 người đàn ông bước vào, khiến xung quanh bỗng chốc khó thở.

Đại Thiệu của Hoàng Phủ Đế Quốc-Hoàng Phủ Thiệu Vĩ, Hắc cũng chính là Chủ Tịch của Zeus, Tập Đoàn lớn xuyên quốc gia không hề thua kém Hoàng Phủ Đế Quốc, dù mới chỉ gây dựng được 5 năm

Hắn tự lập nghiệp từ năm 22 mà không cần nhờ vào gia thế.

Hắn cao tròn M90, khoác trên mình bộ Armani đen, áo sơ mi xám thất calavat đen, giày da bóng lộn, làn khí từ trên người hắn khiến mọi người phải rụt rè khúm núm.

Có không biết bao phụ nữ xếp hàng dài vì hắn, hắn coi bọn họ là công cụ ấm giường, chỉ sau 1 đêm liền vứt bỏ, như vứt 1 tờ giấy bỏ đi vào sọt rác, không có kẻ ở bên hắn được quá 3 ngày

Người còn lại là Nhị Thiệu của Hoàng Phủ Đế Quốc-Hoàng Phủ Ứng Tư.

Hắn là Tổng Tài của Zeus, bề ngoài hào hoa nhưng lại là 1 kẻ ngoài nóng trong lạnh, âm mưu thủ đoạn thì có thừa, 1 con hồ ly gian xảo bày mưu tính kế còn hơn các bậc trưởng lão

Hắn có mái tóc đen được vuốt gọn tạo kiểu, làn da hơi rám với dáng người săn chắc khoẻ khoắn, hắn bận cho mình Vest tối màu rượ, áo sơ mi trắng bên trong cùng 1 chiếc calavat sọc, giày da dạng thô nhưng giá trị trên trời. mắt Bạc hồ ly hẹp hẹp mà đảo xung quanh các vị khách 1 hồi

Đúng là người nhà Hoàng Phủ, kẻ nào nhìn cũng nguy hiểm!!!

Tiến lên cầu thang, giờ trong lúc này, tiếng nhạc đã dừng lại, chỉ còn âm thanh đi trên bậc thang của bọn họ

"Hy Hy...."

Hoàng Phủ Thiệu Vĩ cất tiếng đầy nam tính, khiến Vĩnh Hy rút cuộc cũng lười biếng nâng mắt, nhìn 2 người trước mặt, môi đỏ mọng vang lên khiến tất cả mọi người đều nghe rõ

_"6 năm rồi cuộc cũng vác cái mặt về, các Anh giỏi rồi, sao không đi luôn đi khỏi căn về"

"Cô ta bị ngu sao mà đi dùng cái giọng đấy nói với Anh Em nhà Hoàng Phủ chứ??" Lâm Kha khinh bỉ nói

"Tiểu Công Chúa, đừng giận nữa, 6 năm không gặp, Em càng ngày rất giống Cha đấy" Hoàng Phủ Ứng Tư lên tiếng, về hồ ly gian xảo biến mất, thay vào là yêu chiều mà cưng sủng

_"Nếu năm nay không tổ chức, thì chắc hẳn các Anh không về đâu nhỉ??"

"Nào có, Anh và Anh Cả đã tự hứa đến năm Em 18 mới được trở về"

_"Hừ"Cô liếc xéo 1 cái đầy khinh bỉ

"Thôi thôi,không giận không giận,Anh Hai tặng quà cho Em..."Hoàng Phủ Ứng Tư lấy trong người ra 1 tờ giấy rồi đưa cho Cô

Nhìn những dòng chữ được đánh máy cẩn thận,khoẻ miệng liền cong lên nụ cười

"Biết ngay mà,Em rất giống Cha,chi thích %"

Từ bé đến lớn,Vĩnh Hy luôn là người được Cha kỳ vọng nhất,Cô khiến Cha rất tự hào mà nở mày nở mặt.khi mất,trong di chúc để lại Cô được thừa hưởng 60% tài sản của Hoàng Phủ Đế Quốc,chưa tính tới những căn biệt thự,những mảnh đất được sang tên Cô.Hoàng Phủ Ứng Tư chỉ được thừa hưởng 40%,giờ sinh nhật 18 của Cô,Hắn sang nhượng 5% tài sản của mình sang tên Cô.

_"Vĩ,Anh không có gì tặng Em sao??"đưa tay xoắn xoắn lộn tóc,Cô lười biếng nhìn Hoàng Phủ Thiệu Vĩ,chep miệng hỏi

"Sao Anh có thể quên chứ??"giờ Hắn mới lên tiếng,lấy trong túi áo Vest trong ra 1 chiếc túi nhung đỏ,trước bao ánh mắt ngạc nhiên của mọi khách quý,Hắn quỳ 1 chân xuống trước Cô,tay thô ráp nâng chân trắng nõn của Cô lên

_"Hừm??"

"Vĩnh Hy,Anh cho người thiết kế chiếc lắc này mất 3 tháng,1 khi đã đeo vào,sẽ không thể tháo ra"

Hắn tự tay đeo cho Cô chiếc lắc bạc xung quanh là những chiếc chuông gắn pha lê,mỗi 1 cử động đều vang lên nghe thật vui tai,nổi bật nhất là con bướm được đính đá hồng ngọc,nổi bật hẳn lên trong mắt người nhìn

_"Nhìn nó thật đơn giản"

"Vĩnh Hy,đừng nhìn nó đơn giản mà đánh giá"

Cũng đúng,làm gì có chiếc lắc nào mất tới tận 3 tháng thiết kế chứ

Vĩnh Hy trông thành ghế đứng dậy,xoay xoay nhìn chiếc lắc trên chân,xem có đẹp không,ai ngờ Hoàng Phủ Thiệu Vĩ đã nắm lấy tay Cô kéo lay

"Hoàng Phủ Vĩnh Hy,sinh nhật vui về!!!"

Hắn đem nụ hôn đặt xuống bàn tay đang nắm lại của Cô,trong phút chốc Cô thấy được,ánh mắt của Hắn chàn đầy độc quyền chiếm hữu.

Vĩnh Hy đã sớm biết,Thiệu Vĩ không coi Cô là 1 người Em gái,mà coi Cô là 1 người con gái đẻ mà chiếm hữu.

"Đừng...đừng nói Cô ta....chính là con gái út của Hoàng Phủ Đế Quốc đấy"Lâm Kha lấp bắp kinh hãi,chân đã hơi run lên

Cô ta có 3 người Anh Trai,mà cuối cùng,chi có Cô ta được thừa kế gia sản,trong khi mỗi Tập Đoàn người thừa kế phải là nam

Cô ta 17 vừa lên 18,vậy không phải Cô ta thừa kế gia sản khổng lồ này từ năm 11 sao??

Thực lực của Cô ta đã đưa Hoàng Phủ Đế Quốc lên 1 tầm cao mới,đem thành phố S gần như trở thành Vương Quốc của mình

Cô rút tay lại,mày nhăn đầy bất mãn,Hắn nhìn phản ứng của Cô mà nhếch miệng cười.

Nâng lên ly rượu vang trên mặt bàn,Vĩnh Hy đứng từ trên,ánh mắt nhìn xuống bao người đứng dưới,ly rượu đưa ra

_"Hoàng Phủ Đế Quốc.....muôn năm!!!"

"Muôn năm!!!"

Người người nâng ly,đem ly rượu uống cạn.

Là sinh nhật tuổi 18 của Cô ta,nhưng Cô ta lại không hề quan tâm tới,chi quan tâm tới Hoàng Phủ.còn tưởng Cô ta sẽ nói

"Mừng sinh nhật tuổi 18 của Tôi"

Nhưng không.Cô ta chỉ nói

"Hoàng Phủ Đế Quốc muôn năm!!!"

Bữa tiệc sinh nhật này,nó không khác nào bữa tiệc để làm ăn công việc.

Bạn đang đọc truyện *Quyền Lực Của Kẻ Đứng Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 7: Kẻ Cầm Quyền

Rolan sau khi nghe điện thoại,nhoèn miệng cười tiến tới Cô

"Chị,đã xong hết rồi"

_"Các vị...."

Mọi người đem ánh mắt rời tới trên người Vĩnh Hy đầy tò mò mà chờ đợi

_"Tây Thụy Sách đã chết 2 ngày trước,Tôi tìm được 1 thứ rất thú vị trong người Lão a!!!"

Rolan lôi trong áo trong ra tập danh sách,trên đó viết những cái tên quen thuộc đối với Hoàng Phủ Đế Quốc.

Trong bữa tiệc có không biết bao kẻ tái mặt,không suy nghĩ nhiều lập tức xoay người chạy nhưng chạy thoát khỏi Hoàng Phủ Đế Quốc đâu dễ như bọn họ nghĩ

Cửa lớn và các cửa khác tự động đóng lại,vệ sĩ tiến vào đem bọn họ chặn lại không có đường lui

_"Trên bản danh sách đều là những cái tên quen thuộc,có cần Tôi đọc lên không??"

"Vĩnh Hy,chỉ dựa vào 1 bản danh sách không thể kết tội chúng tôi"1 người đàn ông trong số tên trong danh sách lên tiếng,dáng vẻ ục ịch nặng người theo từng câu nói của ông ta mà lên xuống

_"Vậy ông trả lời cho Tôi,tại sao trong kho của ông chứa Ma Túy??không chỉ ông mà còn tất cả các người,Hoàng Phủ Đế Quốc từ năm của Tôi thừa kế,đã cấm triệt để buôn bán Ma Túy"

"Bao đời nay Hoàng Phủ Đế Quốc đều buôn Ma Túy...."

_"Hiện giờ Tôi là người cầm quyền của Hoàng Phủ Đế Quốc"

Giọng nói gât lớn,khiến trong phút chốc im lặng,bao người sợ hãi mà run lên

"Vĩnh Hy,chúng tôi dù sao cùng từng Cha của Cô làm ăn,tha cho chúng tôi 1 lần đi"

1 người đàn ông tuổi bậc trưởng bối nói lớn,mắt nhìn thẳng Cô

_"Tôi giữ lại các người trong Hoàng Phủ Đế Quốc đã là tốt lắm rồi,từ xưa đã ngựa mất với các người,không ngờ bây giờ lại có thể đem tất cả các người....diệt cô tận gốc,giết"

Tay dơ lên,bao khẩu súng rút ra,nhắm vào 34 người,cùng lúc nổ súng

Âm thanh súng vang lên không ngừng,cuối cùng cũng kết thúc khi trên sàn giờ là xác nằm tròng chất lên nhau,máu lênh láng cả 1 vùng lớn.

Nở nụ cười tàn ác trên môi,ánh mắt không 1 tia cảm xúc nhìn xác chết trên sàn.

Sở An Khang và Lâm Kha giờ phút này nhìn Vĩnh Hy,hít thở đã không ổn định.

Cô ta đối với mạng người chỉ coi là cỏ rác,không cần lý do,chỉ cần Cô ta dơ tay,là sẽ có mạng người đổ xuống.

Cô ta là Hoàng Phủ Vĩnh Hy,kẻ cầm quyền Hoàng Phủ Đế Quốc

Zodiac nằm trong tay Cô ta,muốn Zodiac sập đổ với Cô ta vô cùng dễ dàng,Cục Trưởng cũng phải nhún nhường với Cô ta bởi vì Hoàng Phủ Đế Quốc thao túng tới 2/5 nhà nước Trung Quốc

Có khi chỉ cần Cô ta muốn,Chủ tịch của Trung Quốc hôm nay là người này,ngày mai sẽ là người khác.

"Người còn không tới dọn sạch sẽ!!!"

Hoàng Phủ Thiệu Vĩ tiến lên ôm lấy Cô vào ngực lớn vững chãi,phẩy tay ra lệnh.

Hắn dùng tay nhấc nhẹ, 2 chân Vịnh Hy liền không chạm mặt đất, cách 1 khoảng trong không trung

_"Anh làm gì vậy??"nhấn nhó mặt khó chịu,nhưng Vịnh Hy không phản kháng,Cô nhìn chăm Hấn

Hấn ôm Cô đi tới Sofa ngồi,đem Cô đặt lên đùi mình

_"Vĩ,Anh có biết bản thân đã chạm vào bao ả phụ nữ rồi hay không mà dám ôm Em??"

"Hy Hy,đây là nhu cầu sinh lý của đàn ông"

Hấn đưa tay bóc lấy 1 quả nhỏ ra khỏi chùm,lột vỏ sạch sẽ rồi đem bỏ vào miệng Cô

_"Hừ,Ứng Tư,Anh cầm dục đã bao năm??"Cô quay phắt ra nhìn Hoàng Phủ Ứng Tư khiến Hấn nuốt chút sắc rượu trong miệng,nở nụ cười thật tự nhiên hỏi

"Sao Em lại hỏi vậy??"

_"Trả lời"

"5 năm"

_"Anh đi làm hoà thượng được rồi đấy"

"Vĩnh Hy!!!"Hoàng Phủ Ứng Tư gọi tên Cô,nhưng bị Cô bơ đi

Vĩnh Hy há miệng,ăn lấy quả nhỏ tiếp theo được Hoàng Phủ Thiệu Vĩ đưa tới,có chút chua chua mà nhắm mắt

_"Chua!!"

Hấn chỉ cười không nói,đem ly rượu trắng của mình tới cho Cô uống 1 ngụm

Bữa tiệc kết thúc lúc 12 giờ chấp kim,tùng chiếc xe được di chuyển chậm rãi,rời khỏi Lâu Đài của Hoàng Phủ Đế Quốc

.....

Sáng hôm sau,tại phòng ngủ của Vịnh Hy

Trên giường lớn Size King,Hoàng Phủ Thiệu Vĩ cùng Cô nằm sát nhau,trên người cả 2 không 1 mảnh vải,chăn lông cừu đem che đi cơ thể

Cô gối đầu trên tay Hấn,đầu dựa vào lồng ngực trần rắn chắc

Khi Vịnh Hy 10 tuổi,Hoàng Phủ Thiệu Vĩ đã lấy đi cái thứ gọi là màng trinh,đối với 1 người con gái vô cùng quan trọng,nhưng đối với Vịnh Hy lại rất tầm thường,Vĩnh Hy hoàn toàn không có ý định cưới chồng bởi thế lực của Hoàng Phủ Đế Quốc đã quá lớn mạnh,cần gì thêm 1 người chồng làm cản trở chứ??

Cha biết chuyện cũng chỉ nói:Vĩnh Hy,con có thể ngủ với bao thằng đàn ông,nhưng tuyệt đối không được mang thai

Cốc Cốc!!!

"Chuyện gì??"mắt hổ phách mở ra,không có lấy 1 tia buồn ngủ,hoàn toàn tỉnh táo,lại ôn nhu nhìn xuống người con gái trong ngực mình,đưa tay khẽ vuốt ve gương mặt nõn nà không tỉ vết,khó chịu phun ra 2 chữ bắn về người đằng sau cửa

"Đại Thiệu,bữa sáng đã chuẩn bị xong rồi ạ"Nữ hầu đứng ngoài hơi run người.

Thật xui xẻo a,lại đánh thức đúng lúc Đại Thiệu và Tiểu Thư đang ngủ,hắn là đêm qua 2 người.....

"Lui đi"

"Vâng"

_"Ăn sáng sao??"Vĩnh Hy nhắm mắt lười biếng hỏi

"Ngủ thêm 1 lúc đi rồi dậy"

_"Em mất giấc rồi"

Vĩnh Hy mở mắt rồi ngồi dậy,thân thể không mảnh vải xuất hiện trước mắt Hấn,thần nhiên như không tiến vào phòng tắm

10 phút sau,khí Cô bận đồ chỉnh tề xuống sảnh lớn,Hoàng Phủ Thiệu Vĩ và Hoàng Phủ Ứng Tư đã ngồi ngay ngắn trên bàn

Đợi Cô ngồi vào bàn ăn,Hoàng Phủ Ứng Tư mới lên tiếng

"Vĩnh Hy,Dạ sao không tới sinh nhật của Em??"

_"Ai mà biết được Anh ta,không tới không phải tốt hơn sao,đỡ nhục"

"Đó là Anh Trai Em đấy"

_"Thì sao??"

"Thật là hết cách"

Hoàng Phủ Thiệu Vĩ kê ghế lại ngồi sát Cô,dùng dao nĩa cắt thịt thành từng miếng nhỏ,Cô cũng không phản đối,chỉ cần dùng nĩa xiên miếng thịt rồi đem vào miệng ăn

_"Hai Anh sẽ ở đây trong bao lâu??"

"Bọn Anh về hẵn rồi,sẽ không đi nữa"

_"Tới thành phố Z cùng Em"

"Sao bọn Anh dám chối từ chứ,chỉ cần Em ra lệnh thôi"

Hoàng Phủ Ứng Tư cười cười,mắt hồ ly nheo lại đầy gian xảo

Bạn đang đọc truyện *Quyền Lực Của Kẻ Đứng Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Bar

Trở về thành phố Z chỉ mất từ 3-4 tiếng,biệt thự riêng của Hoàng Phủ Đế Quốc nằm rải rác trên các nước,ở 1 đất nước đếm không biết bao nhiêu căn biệt thự của bọn họ,tuy mỗi căn đều không to như Lâu Đài của Hoàng Phủ Đế Quốc,nhưng đảm bảo "khổng lồ" hơn bao căn biệt thự của những kẻ khác.

Hoàng Phủ Vĩnh Hy vẫn tới trường 1 cách bình thường,chỉ có 2 kẻ là Sở An Khang và Lâm Kha nhìn thấy Cô liền bất động

Sau vụ Cô nổ súng bắn đàn Em của Lý Mỹ An,đàn Em của Cô ta liền biết điều hơn,gặp Cô là tránh,Lý Mỹ An cũng không còn thấy hó hê nữa

"Vĩnh Hy,sao Cô không hỏi tại sao Dạ không tới sinh nhật Cô??"

Trên sân thượng,Lãnh Tinh Xuyên dựa người vào lan can,nhìn Cô đang ngồi chênh vênh trên thành lan can,khẽ lên tiếng hỏi

_"Không tới không phải tốt hơn sao??"

"Vĩnh Hy,Cô đừng có nói những lời như vậy chứ??Anh ấy có việc bận nên mới không thể tới,Anh ấy bảo sẽ tự tay đưa quà cho Cô"

_"Tôi cần Cô phải giải thích sao??"

"Cô đúng là khó nói mà,mặc kệ Cô"Lãnh Tinh Xuyên khó chịu xoay người đi xuống khỏi sân thượng,Vĩnh Hy cứ ngồi đấy cho đến khi hết giờ mới về

.....

Mỗi sáng trang đầu của báo trí đều sẽ có bức ảnh của Hoàng Phủ Thiệu Vĩ ôm lấy 1 người phụ nữ đi vào khách sạn,không khách sạn thì trung tâm thương mại,nhà hàng,.....mỗi ngày mỗi bức đều là 1 người phụ nữ khác.

Hoàng Phủ Thiệu Vĩ luôn là tâm điểm chú ý của báo trí,không ngờ sau 6 năm ở nước ngoài,Hắn lại tới thành phố Z định cư.

_"Vĩ,Anh quá lãng nhãng rồi đấy"

Ngồi trên bàn ăn sáng,Cô cầm trong tay tờ báo,mắt lại liếc tới Hoàng Phủ Thiệu Vĩ đang từ trên tầng đi xuống.

"Là nhu cầu sinh lý"

Hắn đi tới cúi xuống muốn hôn trán Cô, ai ngờ Cô lại dùng tờ báo ngăn cách lại

_ "Vậy thì tốt nhất đừng bỏ tới phòng Em nữa, chạm vào bao người phụ nữ như vậy, Anh khiến Em rất khó chịu"

"Vậy thì bắt đầu từ mai sẽ không chạm vào bọn họ nữa"

"Chà Chà, mới sáng ra lại có thể nghe được câu này, thật không đúng Anh đâu" Hoàng Phủ Ứng Tư từ trên tầng đi xuống, tay còn đang cài dờ khuya áo tay, nở nụ cười gian xảo

Trước ánh mắt như dao găm của Thiệu Vi, Hoàng Phủ Ứng Tư cúi xuống hôn vào má Cô, Cô cứ để cho hắn hôn mà không phản ứng

.....

Được ngày nghỉ học, Hoàng Phủ Ứng Tư đưa Vịnh Hy đi chơi khắp nơi, đánh Golf, mua sắm, uống cà phê, thậm trí là đi bắn súng, đi từ sáng đến tối mà không chút nghỉ ngơi

_ "Ứng Tư, chúng ta tới Bar đi, ở nơi này chán quá"

Ném khẩu súng lên mặt bàn, Vịnh Hy lười biếng dựa người vào cột lớn bên cạnh, chep miệng nhìn Hoàng Phủ Ứng Tư đang rất chậm rãi tháo tai nghe phụ trợ bắn súng ra

"Tiểu Công Chúa, Em không muốn về ăn tối sao??"

_ "Thiếu 1 bữa có chết ai đâu??"

.....

9h tối, sự xuất hiện của Hoàng Phủ Ứng Tư và Vịnh Hy khiến mọi người phải chú ý tới

"Này này, kia không phải Hoàng Phủ Ứng Tư sao??"

"Đúng là Anh ấy đấy, trên báo trí soái như vậy, không ngờ ngoài đời còn soái hơn a"

"Đúng là đẹp điển đảo con dân mà"

"Nhưng mà Cô gái đi bên là ai vậy??"

"Không biết nữa, nhưng công nhận Cô ta đẹp hết phần Tôi rồi"

"Đừng nói là bạn gái Hoàng Phủ Ứng Tư nha, không trái tim Tôi sẽ tan nát mất"

_ "Ứng Tư, Anh cũng quá được chú ý đi"

"Em nên cảm thấy tự hào chứ??"

Tìm cho mình 1 vị trí thoải mái, Vịnh Hy gọi cho mình 1 chai rượu sữa, không quá nặng cũng không quá nhẹ

"Nào, nâng ly vì Hoàng Phủ Đế Quốc"

Vịnh Hy cạn rượu với Hoàng Phủ Ứng Tư, đem 1 hơi uống sạch

Từ bé, Hoàng Phủ Ứng Tư là người thứ 2 nhận được sự ưu ái từ Cha, Cô là nhất, Hoàng Phủ Thiệu Vi là người thứ 3 và cuối cùng là Hoàng Phủ Dạ

Cha luôn đặt Vịnh Hy lên làm đầu, cưng chiều hết mực, không gì không cho Cô, ngược lại cũng rất nghiêm khắc. mỗi ngày đều không có thời gian vui chơi như bao đứa trẻ khác, đều luôn phải cầm cúi tập súng, phi dao, đấu kiếm, ... không chỉ vậy còn có học đàn, 1 loại nhạc cụ không được thiếu, thuê tiến sĩ giỏi tới dạy riêng tại nhà, đi đứng, cách ngồi đều phải đúng chuẩn 1 vị Tiểu Thư

Vịnh Hy chưa bao giờ làm Cha thất vọng, Cô luôn hết sức làm ông ấy hài lòng mà tin tưởng

Vậy nên 3 người con trai còn lại của mình, có cũng được, không có cũng được, bởi Cha đã định sẵn, người thừa kế duy nhất của Hoàng Phủ Đế Quốc chỉ có thể là Hoàng Phủ Vịnh Hy.

"Em đi đâu vậy??"

Ứng Tư thấy Vịnh Hy đứng dậy thì hỏi

_ "Đi rửa qua mặt cho tỉnh"

Tìm tới WC của Bar, Vĩnh Hy đem nước xả ra từ bồn rửa tay hắt lên mặt, lại nhìn chính mình trong gương, ngón tay khẽ tự vuốt làn má của chính mình, không hiểu sao cảm giác thật khó chịu

Sinh ra đã là kẻ máu lạnh, vậy mà không ngờ, bản thân lại có thể sở hữu gương mặt Thiên Thần như vậy.

Giả tạo!!!

Bạn đang đọc truyện *Quyền Lực Của Kẻ Đứng Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Hẹn Mai Gặp Lại

Điện thoại rung lên tin nhắn, là của Ứng Tư

[Tiểu Công Chúa, Anh có việc đi trước, tiền rượu Anh đã thanh toán rồi]

Vừa ra khỏi WC, đi được vài bước đã bị chặn lại bởi 2 tên nhìn thể nào cũng là có gia thế, ăn mặc lòe loẹt áo nờ hoa, khuôn mặt đồ gác vì ngấm cồn.

"Người đẹp, Em đi 1 mình sao??"

_ "Thì sao??"

"Vậy thì đi cùng bọn Anh đi"

"Người đẹp, cũng đã muộn rồi, hay cùng bọn Anh tìm chỗ qua đêm đi"

_ "Không đi, biết điều thì tránh đường"

"Kìa kìa, nóng giận làm chi...."

1 gã nắm lấy cổ tay Vĩnh Hy, đem khuôn mặt say bí tỉ áp sát tới Cô

_ "Buông tay"

"Nào....Anh cho Em 10 Vạn, qua đêm với 2 bọn Anh, làm bọn Anh hài lòng thì Em được 20 Vạn"

_ "Tôi nói buông tay"

Bốp!!!!

1 cú đấm không hiểu từ đâu, đấm thẳng vào mặt gã cầm tay Vĩnh Hy, khiến Hấn ngã lăn ra sàn mà ôm mũi

Nhìn lại người vừa ra tay, thì ra là 1 Cô nàng nhìn cũng tầm tuổi Cô

"Không thấy người ta từ chối sao mà còn lòi kéo"

"Mẹ kiếp con ranh này, Mày là đứa nào mà dám phá hỏng chuyện tốt của Ông chứ??" gã còn lại dơ tay chỉ, đáng đứng siêu vẹo trông đến ngứa mắt

Gã vừa nói xong, đã bị 1 phát đá vào hạ bộ, kêu không thành tiếng mà gục xuống ôm lấy tiểu đê đê từ nay về sau sợ rằng không nên com cháo nữa.

"Cô không sao chứ??bọn chúng làm gì Cô chưa??"

Cô gái quay sang rồi rít nhìn Cô 1 hồi hồi han quan tâm

_ "Bọn chúng chưa làm gì hết, cảm ơn đã ra tay"

Còn chưa kịp ra tay, Cô gái này đã xuất hiện cứu giúp, vậy đỡ tốn công ra tay đánh người

Khi chú ý đến khuôn mặt xinh đẹp kia thì ngo ngẩn mà thốt lên

"Cô đúng là Mỹ Nhân a, thảo nào bọn chúng lên con động đực là phải, a quên không giới thiệu, Tôi là Hàn Mỹ Ái"

_ "Gọi Tôi Vịnh Hy"

"Chúng ta đi thôi"

"Mẹ kiếp,con ranh con mày cứ chờ đấy" gã nằm trên đất ôm mũi gào thét,mắt đầy lửa giận nhìn Hàn Mỹ Ái.

Không thèm để ý tới gã,Hàn Mỹ Ái kéo Cô trở lại sàn Bar sập sinh,âm thanh đỉnh tai nhức óc lại vang tới

"Anh Hai,Anh Hai,nhìn xem,Em vừa cứu được Cô ấy đấy"

Kéo Vịnh Hy tới 1 cái bàn có 5 người 3 trai 2 gái khác,Hàn Mỹ Ái reo lên đầy phấn khích

"Gái đẹp!!!"

"Y Duệ,Anh thôi đi được rồi đấy"

"Nhìn Cô xem ra cũng chỉ là học sinh cấp 3 giống chúng Tôi,đúng không??"

Hàn Cố Dạ nhìn Vịnh Hy,đảo mắt từ trên xuống dưới rồi nói

_ "Không sai"

"Cô học trường gì,lớp gì vậy??"Hàn Mỹ Ái kéo tay Cô tò mò hỏi

_ "Tại sao phải trả lời thứ này chứ??"

"Vì Tôi tò mò"lý do rất đơn giản

_ "Zodiac lớp 11S"

"Haha,chúng ta bằng tuổi a,và lại ngày mai chúng Tôi cũng sẽ chuyển tới trường Cô học đấy"Hàn Mỹ Ái chân nhảy ầm lên,2 tay lắc lắc vai Cô khiến Cô chóng mặt

"Ái Ái,Em đang mất lịch sự đấy"

"A quên mất,thật xin lỗi,gợi thiệu a,Cô ấy là Vịnh Hy,còn người này là Anh trai Tôi,Hàn Cố Dạ,tên vừa này là sắc lãng Diệp Y Duệ,kia là Đồng Khiêm,còn 2 cô nàng kia là bạn gái bọn họ"

Hàn Mỹ Ái đưa tay chỉ từng người giới thiệu

"Có ai tin Cô thực sự 17 tuổi không chứ??khó mà tin mà"

Đồng Khiêm đưa tay xoa cằm,lại rất ý thức ngồi gọn vào,để Hàn Mỹ Ái kéo Cô ngồi xuống

"Vịnh Hy,chúng Tôi học Đức Nhã,sắp tới Đức Nhã phải tu sửa lại,nên toàn bộ học sinh Đức Nhã sẽ chuyển tới học chung với Zodiac"Diệp Y Duệ bắt chuyện nói

"Vịnh Hy,đừng có nói chuyện với Hấn,Hấn sẽ tìm cách bắt chuyện rồi ve vãn cậu đấy,trăng tơ đào hoa lắm"

Hàn Mỹ Ái trừng mắt nhìn Diệp Y Duệ

_ "Ừm,Tôi biết rồi"

.....

"Đại Ca,chính là con nhỏ này,là nó đánh Em với Khẩu Lễ"

2 kẻ lúc trước đem người kéo tới bàn của Hàn Cố Dạ,đưa tay chỉ Hàn Mỹ Ái

"ây za....có chuyện gì mà kéo tới đây đông vậy??"Diệp Y Duệ đứng lên ngán trước mắt,nheo nheo mắt cười

"Anh zai có gì từ từ nói chuyện,sao lại kéo người tới đông vậy chứ??"Đồng Khiêm cười giả tạo,đứng dậy đối diện

"Biết điều thì giao con nhỏ kia ra đây,nó lại dám đánh đàn Em của Tao đến gãy mũi!!!"

"Ây Anh zai,Cô ấy liễu yếu đào tơ như vậy,sao có thể đánh gãy mũi đàn Em của Anh được chứ,nhất định là lừa mà"

"Không đâu Đại Ca, là nó đánh Em đấy" Khấu Lễ trừng mắt nhìn thẳng Hàn Mỹ Ái

"Không sai, là Tòì đánh đấy, làm gì được nhau nào??" Hàn Mỹ Ái đứng dậy, cẳng mặt đầy kiêu ngạo

"Con ôn này lão, đánh người của ông mày còn không xin lỗi, đánh nó cho Tao"

"Anh zai, đánh con gái là không được a" Đồng Khiêm ngăn lại

Bốp!!!

Tên Đại Ca đẩy 1 đấm vào mặt Đồng Khiêm, nụ cười trên mặt Đồng Khiêm tắt hẳn, vẻ mặt như giết người nhìn gã

"Mẹ kiếp, ông mày đã nói mà không nghe"

Đồng Khiêm lao thẳng vào đấm người, vung tay đánh bọn chúng sưng mặt, chân tay trầy xước, máu mũi và máu miệng hoà với nhau

Diệp Y Duệ và Hàn Cố Dạ bẻ bẻ tay, xông lên 3 đấu 12, chênh tạt 9 người

Hàn Mỹ Ái còn muốn đứng dậy xông pha, đã bị Cô kéo lại

_"Mặc kệ họ đi"

Đánh còn chưa thoả mãn, đã bị người của quán Bar đem từng người áp xuống đất, nhạc xung quanh đã tắt, ai cũng đem ánh mắt nhìn vào bọn họ

"Bọn mày ăn gan hùm rồi sao mà dám quậy Bar ở đây hả??"

Rolan từ phòng quản lí bước ra, đồ trên người còn chưa chỉnh tề vì 1 trận mây mưa vừa xong, trên mặt vẫn còn mấy dấu son đỏ

Vĩnh Hy tự rót cho mình 1 ly rượu, đưa lên miệng làm 1 ngụm rượu

_"Thả mấy bọn họ ra đi"

Vĩnh Hy đưa tay chỉ 3 người, kẻ áp chế bọn họ lập tức buông tay

Vĩnh Hy đứng dậy, tiến tới trước mặt Rolan

Bụp!!!

Cô giật tóc ấn dúi, lên gối thẳng vào mặt Rolan, trước bao con mắt cả kinh, Rolan ngã ngối trên sàn, 1 bên mũi đã chảy máu

"Chị a, khuôn mặt này là để kiếm tiền đấy"

Chống 1 chân ngồi trên sàn, Vĩnh Hy đưa tay quệt vết son môi trên mặt Rolan, cho Hấn xem

_"Còn 1 lần ở trước mặt Tao với bộ dạng không chỉnh tề này, có tin Tao lập tức đem đầu Mày cạo sạch không??"

"Lần sau sẽ không nữa" Rolan quý cẩn thận, cúi đầu không ngẩng

Đây chính là Rolan, kẻ hung ác máu lạnh đây sao?? trước mặt Cô gái này lời nói đều cẩn thận mà sợ hãi

_"Tiền rượu của họ hôm nay không tính phí"

"Vâng"

_"Hẹn mai gặp lại ở trường"

Vĩnh Hy đi rồi, Rolan mới đứng dậy, dùng khăn của đám đàn Em lau đi máu mũi

"Quản Lí, đám người này giờ xử sao ạ??"

"Đều đem đi đánh què hết đi, nếu không phải lũ chúng Mày đánh nhau, Ông Mày đã không bị ăn đánh, hừ!!!"

Bạn đang đọc truyện *Quyền Lực Của Kẻ Đứng Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Ảnh

Quả thật ngày hôm sau, trường đông kín học sinh của Đức Nhã và Zodiac.

"Chúng ta thực sự phải học cùng đám Đức Nhã đấy sao??" Sở An Khang đứng trên tầng thượng rít 1 hơi thuốc lá, mắt nhìn thẳng vào Hàn Cố Dạ đang lăm lăm đảo học sinh nữ của cả 2 trường

"Lệnh của Lão Hiệu Trưởng mà, bây giờ ngày nào cũng phải giáp mặt kẻ thù truyền kiếp rồi!" Lâm Kha đem điều thuốc của mình đập tắt rồi nói tiếp

"Thằng đấy và lũ bạn của nó học chung lớp mình đấy"

"Vậy thì vui rồi"

.....

Lớp 11S chỉ có 24 học sinh, giờ thêm học sinh của trường Đức Nhã thì lớp đã có tổng 48 học sinh

"Cậu có thể nhường chỗ cho Tôi chứ??" Tôi muốn ngồi cạnh Cậu ấy" Hàn Mỹ Á nhìn Bối San nói

"Được thôi, không thành vấn đề"

"Vĩnh Hy, bộ đồng phục này thật không hợp với Cậu" Diệp Y Duệ nói, mắt liếc qua cơ thể Cô

"Làm sao??"

"Nó che mất đường cong quyến rũ của Cậu rồi"

"Biến!!!" Hàn Mỹ Á trừng mắt gầm

"Không ngờ sẽ có ngày Tôi và Cậu học chung lớp đấy" Sở An Khang từ ngoài lớp đi vào, nhìn Hàn Cố Dạ đang rất thần nhiên ngồi tại bộ bàn mới được kê vào, không quan tâm tới xung quanh, chỉ chăm chú đọc sách

"Cậu có vẻ thích gây chiến với Tôi nhỉ??"

Đem quyển sách trong tay gấp lại, Hàn Cố Dạ đưa mắt nhìn Sở An Khang, không chút e dè nhìn thẳng

"Đây là Zodiac, không phải Đức Nhã, đã học nhờ thì biết điều chút đi"

"Này, nếu không phải Đức Nhã xây lại và ở đây có Vĩnh Hy thì có mơ học sinh Đức Nhã cũng không thèm bước chân vào cái trường này" Hàn Mỹ Á bất bình nói

"Con nhỏ kia, ai cho mày lên tiếng hả, cút!!!" Lý Mỹ An chanh chua nói.

Sở An Khang là King của Zodiac, Hàn Cố Dạ là King của Đức Nhã. cha mẹ của Sở An Khang và Hàn Cố Dạ chơi thân nhau, học lực của Sở An Khang lại kém, cha mẹ luôn lấy Sở An Khang ra so bì với Hàn Cố Dạ.

"Mày xem Cố Dạ kia, thằng bé được bầu làm lớp trưởng...."

"Sao Mày không được 1 phần như Cố Dạ nhỉ??"

Lúc nào cũng Cố Dạ Cố Dạ, khiến Sở An Khang luôn kiếm chuyện gây chiến với Hàn Cố Dạ

"Con vịt bầu kia, Mày nói ai cút hả??" Hàn Mỹ Á sừng cồ lên quát, muốn lao lên đánh Lý Mỹ An liền bị Đồng Khiêm ngăn lại

"Lý Mỹ An, Cô còn muốn ngồi ở Zodiac này không??" Vĩnh Hy giờ mới lên tiếng, giọng thật thần nhiên nhưng danh thép khiến xung quanh im lặng.

Lý Mỹ An cảm nín không nói nữa, chỉ có thể nén cục tức mà ngồi xuống

"Chuông cũng đã reo, tất cả các người đều ngồi xuống đi"

Sở An Khang hừ 1 tiếng rồi kéo ghế ngồi xuống

"Vĩnh Hy, Cậu quá lợi hại đi a!!!" Hàn Mỹ Á trở về ngồi về chỗ, hưng phấn khen ngợi Cô

"Mỹ Á, đây là Zodiac, không phải Đức Nhã, biết thân biết phận 1 chút"

"Biết rồi a!!!" Hàn Mỹ Á thuận phục gật đầu, khác hẳn về đánh đá lúc lớn tiếng với Lý Mỹ An

.....

Hoàng Phủ Thiệu Vĩ sau khi bị Cô nói, liền không còn thấy tin tức Hấn đây đưa với 1 người phụ nữ khác nữa.

Sau 1 ngày làm việc mệt mỏi, Hấn trở về tìm bóng dáng kia chỉ để ôm vào lòng

"Tiểu Thư đâu??"

"Thiếu Gia, Tiểu Thư trở về liền về phòng rồi ạ"

Vĩnh Hy còn đang ngâm mình trong bồn, không ngờ Thiệu Vĩ sẽ lại mở cửa, Hấn không có đi vào, cũng không có đi ra, chỉ đứng đấy dựa người vào tường nhìn cảnh đẹp trước mắt

_"Anh có nhất thiết phải nhìn chăm như vậy không??"

"Ai bảo cơ thể Em đẹp như vậy"

Đem mắt đặt vào tiểu đệ đệ, lại thấy sau lớp quần tây đã căng trướng, Cô đứng dậy, trước mắt Hấn thân nhiên dùng áo choàng tắm khoác vào

_"Đi xả nước lạnh đi, hiện giờ Em không có hứng"

"Em không có hứng? không sao, Anh có thể khiến Em có hứng!!!"

Hoàng Phủ Thiệu Vĩ ôm lấy Cô đi tới giường, đem Cô ném lên đệm lớn

_"Động vào Em cũng được, xong rồi lập tức cuốn gói cút khỏi nơi này"

"Em đuổi được Anh sao??"

_"Anh không đi thì Em sẽ đi, bây giờ như nào??"

Vừa nói xong, quả nhiên Hấn xoay người đi vào phòng tắm xả nước lạnh, không quên bỏ lại 1 câu

"Em đúng là biết cách hại người mà!!!"

.....

"Vĩnh Hy Vĩnh Hy, Ta thấy dưới ngăn bàn người, là gửi cho người đấy"

Vừa tới lớp, Hàn Mỹ Ái liền chạy tới đưa cho Cô 1 tập ảnh có ruy băng buộc rồi thất nơ gọn gàng

Trong bộ ảnh, là những bức ảnh khi Vĩnh Hy chỉ mới 1 tuổi rưỡi, ngồi trên xe đẩy, rồi là tập đi, còn có bức ảnh Hoàng Phủ Dạ để Cô ngồi trên cổ rồi chạy loanh quanh khắp sân, những bức ảnh về Hoàng Phủ Thiệu Vĩ đang trầm lặng ngồi đọc sách, có bức là ôm Cô nằm ngủ trên Sofa, Hoàng Phủ Ứng Tư tự tay dứt thức ăn cho Cô, Mẹ bé Cô ru ngủ trên tay

Cô không ngờ mình từng có những ngày hạnh phúc như vậy

"Sao nhìn những đứa trẻ trong hình quen quen vậy chứ nhỉ??" Diệp Y Duệ xoa cằm ngẫm nghĩ

"Này, đây là Cô phải không??" Đồng Khiêm đưa tay chỉ

Bức ảnh cuối cùng, liền khiến Đồng Khiêm thốt lên

"Đây không phải Hoàng Phủ Lệnh Thiên sao??"

"Đây chính là Hoàng Phủ Thiệu Vĩ đi mà"

Trong bức ảnh, Hoàng Phủ Lệnh Thiên ôm Cô ngồi trong lòng, Mẹ ngồi bên, Hoàng Phủ Ứng Tư đứng bên, tiếp đấy là Hoàng Phủ Thiệu Vĩ, bên kia là Hoàng Phủ Dạ.

Khi đấy Vĩnh Hy mới chỉ 2 tuổi, Thiệu Vĩ 13 tuổi, Ứng Tư 12 tuổi và Dạ 10 tuổi.

Nụ cười trên môi Cô trông thật ngây thơ mà thuần khiết, không chút ô tanh bẩn thỉu nào vấy bẩn được

Hàn Cố Dạ vươn tay muốn lấy bức ảnh xem rõ, không ngờ Cô rụt lại, xoay người đi khỏi lớp

"Vĩnh Hy, người đi đâu vậy a??" Hàn Mỹ Ái gọi với theo nhưng không có được đáp lại

.....

_ "Hoàng Phủ Dạ!!!"

"Xem ra Em nhận được quà rồi,thấy thế nào??"

_ "Anh bảo Tôi thấy thế nào??"

"Rất tức giận.Vĩnh Hy,Em đã bao năm rồi không cười,từ năm 4 tuổi nhĩ,tính đến giờ...."

_ "Từ bây giờ tốt nhất đừng có gửi mấy thứ liên quan tới quá khứ cho Tôi nữa!!!"qua điện thoại,Vĩnh Hy gào lớn,ánh mắt đã đầy tia đỏ

"Em cũng đã lâu rồi không khóc nhĩ??"

_ "Câm miệng!!!"

"Vĩnh Hy,Anh muốn thấy Em cười như khi còn bé,chứ không phải như bây giờ"

_ "Cười không nổi,Hoàng Phủ Dạ,từ bây giờ đừng có liên lạc với Tôi nữa,nếu không Tôi sẽ khiến Anh phải hối hận khi đã sinh ra trên cõi đời này đây"

Hoàng Phủ Vĩnh Hy đã nói là làm,cho dù kẻ đấy có là máu mủ đi chăng nữa,cái sự máu lạnh đấy đã ăn nhập vào cơ thể này rồi!!

Bạn đang đọc truyện *Quyền Lực Của Kẻ Đứng Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Thích

"Vĩnh Hy,Anh mình với Sở An Khang đang thi đấu bóng rổ đấy,đi nhanh a!!!"

Hàn Mỹ Ái chạy tới căn tin,kéo Cô đang đứng trong hàng xếp hàng để mua đồ ăn,vừa nói vừa kéo chạy đi,Cô cũng không có phản ứng,im lặng để bị kéo đi.

Tại sân bóng rổ,1 bên đội là Sở An Khang và Lâm Kha với bên còn lại là Hàn Cố Dạ và Đồng Khiêm

Âm thanh hét hò của bao thiếu nữ khiến đất dưới chân như bị rung chuyển.bộ đồ bóng rổ không thể che đi được hết những cơ bắp rắn chắc của 4 người họ,mái tóc đã ướt đầm mồ hôi vì vận động mạnh

"Vĩnh Hy,giữa Anh mình và Sở An Khang,cậu thấy ai soái hơn??"

_ "... "Thiệu Vĩ soái nhất.câu nói này Vĩnh Hy không có nói

"Ai soái hơn a??"

_ "Chịu thôi"

Tuýp!!!

Tiếng còi vang lên dừng lại ngay khi Hàn Cố Dạ và Đồng Khiêm thắng,Sở An Khang hừ 1 tiếng rồi nói

"Cũng chỉ là 1 trận bóng rổ tầm thường,có gì mà phải reo hò chứ??"

"Sở An Khang,đừng quên Cậu là người thách đấu đấy"Hàn Cố Dạ neho mắt,nhech miệng cười đắc thắng hướng Hấn,không ngờ lại thấy Vĩnh Hy ở đây,ánh mắt liền nhìn Cô không dời.

Sở An Khang thấy Hàn Cố Dạ nhìn Vĩnh Hy thì khó chịu,lập tức bước tới,trước bao ánh mắt,kéo lấy Cô ôm vào ngực

"Vĩnh Hy,Tôi thích cậu,chúng ta hẹn hò đi"

Cơ thể vì chơi bóng rổ mà tiết mồ hôi dính vào người khiến Cô cảm thấy nhây nhóp mà bẩn,cảm giác buồn nôn xộc lên khiến Cô đẩy Hấn ra,chạy tới WC mà oẹ

Điều này khiến Hàn Cố Dạ,Hàn Mỹ Ái,Diệp Y Duệ và Đồng Khiêm phải bật cười khinh bỉ

Không ngờ Sở An Khang lại khiến cho Vĩnh Hy có cảm giác buồn nôn.

Sở An Khang sắc mặt không hề tốt,đen tựa nhọ nôi

Cô như vậy chính là chán ghét Hân sao??

Bốp!!!

Không ngờ sau khi nôn oẹ xong,Vĩnh Hy vừa trở về lớp thì bị 1 cái tát giáng thẳng vào mặt

"Con đi,Mày lại dám ôm Chồng bà Mày!!"Ly Mỹ An gào thét tức giận,thiếu chút nữa là phun ra lửa,ánh mắt hận không thể phanh thây Cô ra làm trăm mảnh

"Con chó,Mày lại dám tát Vĩnh Hy!!"Hàn Mỹ Ái thấy Cô bị tát mà tức giận,về hiền hào biến mất,thay vào đấy là danh đá đến đáng sợ

Còn muốn lao vào đánh Ly Mỹ An,lại bị Vĩnh Hy lôi cổ áo kéo ngược lại

_"Mày nói ai là con đi??"

"Tao nói chính là Mày.Cha Mẹ Mày không có dạy Mày là không được cướp Chồng của người khác sao??lại dám ôm Chồng Tao??"

"Có mà thằng Chồng Mày ôm Vĩnh Hy trước,còn dám nói ngược lại!!"Hàn Mỹ Ái gân cổ cãi

Rầm!!!

A!!!!

Vĩnh Hy cầm lấy thước gỗ dài,không thương tiếc nện vào đầu Ly Mỹ An.

Cô ta ngã ra đất,tay ôm đầu đã bắt đầu chảy máu,máu loang lổ rơi xuống sàn

Học sinh sợ hãi liền chạy đi gọi giáo viên với Hiệu Trưởng

"Mây....Mây...."Ly Mỹ An sợ đến rớt người lại,sắc mặt trắng bệch dọa người

Hiệu Trưởng giờ đã chạy tới,nhìn cảnh này mà không biết nên làm gì,chi có thể thương thay cho số phận của Ly Mỹ An

"Tiểu Thư,nên dừng lại đi,nếu không Lão Cục Trưởng lại tìm Cô tiếp đấy!!!"

_"Ly Mỹ An....ngày mai Tao sẽ cho Mày thấy trên báo....Cha Mày thất cổ chết trên trần nhà,Mẹ Mày bị cưỡng hiếp đến chết"Vĩnh Hy lạnh nhạt nhìn Ly Mỹ An,lời nói cảnh cáo vang lên.

Ly Mỹ An được đưa tới phòng y tế băng bó,lao công nén sợ hãi tới dọn sạch máu bắn trên sàn,giao viên cũng không dám vào dạy tiết tiếp theo

.....

Quả nhiên ngày hôm sau,trang đầu của báo trí đăng tri đăng tin,người làm phát hiện Chủ Tịch Lý Thị thất cổ trên trong phòng,vợ ông ta bị cưỡng bức đến chết,xác bị vứt ven đường quốc lộ.Lý Thị bị Hoàng Phủ Đề Quốc đầu tằm chỉ sau 1 đêm"

Học sinh trong lớp nhìn hung thù gây ra chuyện này vẫn đang nhõn nhõ ngoài vòng pháp luật,thành thói ngời trên ghế nhà trường mà không biết bản thân mà không biết phải làm gì.

Học sinh của Đức Nhã đã từng nghe tới những việc sau khi Cô tới Zodiac học được học sinh nơi đây kể lại

Cô ta bắn người còn không bị bắt,Cục Trưởng cảnh sát còn đối Cô ta 7 phần sợ hãi 3 phần kính nể

Ly Mỹ An sau đấy cũng mất tích không còn ai thấy Cô ta nữa.Hoàng Phủ Thiệu Vĩ đã sớm đem Cô ta cho báo đen của Vĩnh Hy ăn chỉ còn xương ngay sau khi thấy Cô trở về với 1 bên má in hân 5 ngón tay

_"Vĩ,Em muốn đi chơi Golf"Vĩnh Hy nhìn Hoàng Phủ Thiệu Vĩ Vest chỉnh tề đứng trước gương,môi mọng cắt tiếng yêu kiều

"Hy Hy,hôm nay Anh phải đi ký hợp đồng với đối tác,không thể bồi Em được rồi"

_"Kêu người đi thay là được rồi"

"Đối tác lần này khá quan trọng,Anh không đi không được"

_ "Vậy thì đi đi, Em đi tìm Ứng Tư" Vĩnh Hy rời giường, không thèm để ý tới Thiệu Vĩ nữa

Ứng Tư đáp ứng, đưa Cô tới sân Golf rộng lớn, không quên đem theo vệ sĩ, còn có thân cận Đàm Dạ ngoài giờ học ra, còn lại mọi thời gian đều theo sát Vĩnh Hy, gây sự chú ý tới bao người trên sân

"Vĩnh Hy, Cậu cũng ở đây đánh Golf sao?"

Không ngờ lại gặp Hàn Mỹ Ái ở đây, không chỉ có Cô nàng, còn có Hàn Cố Dạ, Đồng Khiêm, Diệp Y Duệ và 2 Cô người yêu mới của Đồng Khiêm và Diệp Y Duệ

"A.... Anh không phải là Nhị Thiếu của Hoàng Phủ Đế Quốc sao?" Cô người yêu của Đồng Khiêm thấy Ứng Tư thì thốt lên, sắc mặt đỏ bừng đầy bẽn lẽn

"Không sai, Tôi chính là Hoàng Phủ Ứng Tư" Hẩn nheo mắt hồ ly đầy gian xảo, liếc qua đám người trước mắt mình

"Vĩnh Hy, Cậu thế nào mà quen được Hoàng Phủ Ứng Tư vậy?" Hàn Mỹ Ái chạy tới nơi Cô đang đứng đánh Golf, nhỏ miệng thì thầm

_ "Khó nói lắm"

"Vị Tiểu Thư xinh đẹp này, Em chính là bạn của Vĩnh Hy sao?" Hoàng Phủ Ứng Tư tiến tới trước mặt Hàn Mỹ Ái, nở nụ cười tươi nhưng không chạm đáy mắt

Hàn Mỹ Ái tuy nhìn người Anh đẹp trai của mình đã quen, chưa bao giờ đỏ mặt trước ai, nay lại đỏ mặt trước cậu hai nhà Hoàng Phủ

Quả nhiên là người nhà Hoàng Phủ, yêu nghiệt!!!!

Bạn đang đọc truyện *Quyền Lực Của Kẻ Đứng Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Đối Tác

Có 1 Cô nàng Tiểu Thư tiến tới, về mặt đỏ ửng bẽn lẽn

"Nhị Thiếu, có thể dạy Em đánh Golf được chứ?"

"Rất sẵn lòng thưa Tiểu Thư"

Vĩnh Hy ngồi ghé tựa, Hàn Mỹ Ái ngồi bên, mắt gắt gao nhìn Hoàng Phủ Ứng Tư

Hoàng Phủ Ứng Tư rất tự nhiên tay cầm tay Cô ta giữ gậy Golf, điều chỉnh tư thế, có mấy động tác có động chạm thân mật

"Mỹ Ái, Cậu thích Ứng Tư?" Vĩnh Hy nhìn sang Hàn Mỹ Ái

"Đúng vậy a, rõ ràng Anh ấy dễ gần ôn nhu như vậy, đâu có như mọi người nói, người nhà Hoàng Phủ tàn ác máu lạnh"

_ "Mỹ Ái, mình là muốn tốt cho Cậu, Cậu thực sự nghĩ rằng.... Hoàng Phủ Ứng Tư là kẻ ôn nhu?"

"Rõ ràng là vậy"

_ "Cậu còn được Hàn Cố Dạ bao bọc bảo vệ nên mới không biết, người nhà Hoàng Phủ biết cách tạo vỏ bọc cho bản thân, Ứng Tư Anh ta không ngoại lệ"

"Vĩnh Hy nói không sai, Mỹ Ái.... Hoàng Phủ Ứng Tư là kẻ ngoài nóng trong lạnh, nụ cười của Hẩn không chạm tới đáy mắt" Hàn Cố Dạ dựa vào cây cột bên cạnh, lạnh đạm nói

"Vĩnh Hy, Cậu có vẻ rất biết rõ về Anh ấy"

_ "Chỉ khi còn nhỏ thôi, còn bây giờ không rõ lắm"

"A.... chẳng lẽ 2 người là Thanh Mai Trúc Mã lâu ngày gặp lại?"

Vĩnh Hy chep miệng chán nản

Không phải a!!!

"Nếu rảnh thì cùng chúng Tôi dùng bữa trưa luôn đi,Tôi mời"sau 1 lúc lâu,Hoàng Phủ Ứng Tư tiến lại,đưa tay tháo găng ném cho vệ sĩ

.....

_ "Vị,đây chính là đối tác làm ăn mà không gặp không được của Anh sao??"

Tại nhà hàng sang trọng,Vĩnh Hy cùng Hoàng Phủ Ứng Tư,Hàn Mỹ Ái Và đám Hàn Cố Dạ đứng trước thang máy,bên trong thang máy vừa mở ra là Hoàng Phủ Thiệu Vĩ,bên cạnh là Cô nàng với 3 vòng nóng bỏng,làn da màu mật quỳên rũ,mái tóc nhuộm vàng hoe,khuôn mặt được trang điểm cẩn thận,khoác tay Hắc 1 cách thân mật

"Hy Hy,đây là đối tác làm ăn lần này của Anh"Hắc lên tiếng giải thích,cổ hất tay Cô nàng bên cạnh ra,nhưng Cô ta bám chặt không buông rời nửa bước

_ "Thì ra đối tác quan trọng là 1 người phụ nữ,người ngoài nhìn vào còn tưởng là...tình nhân đấy!!"Vĩnh Hy đem cằm hất lên,mắt bạc đánh giá người phụ nữ bên cạnh Hắc

"Vị Tiểu Thư này,Cha Tôi vì không đi được nên Tôi mới phải đi thay ông ấy"Hạ Tổ Hạ đem giọng nói đầy kiêu ngạo cất lên,mắt ẩn chứa ghen tỵ nhìn người phụ nữ trước mắt.thực chất Cô ta mắt không biết bao công sức để van xin Cha mình cho mình đi thay để ký hợp đồng

Hoàng Phủ Thiệu Vĩ là người đàn ông khó kiếm được kẻ thứ 2,ai mà không muốn cùng Hắc lên giường chứ???

_ "Tôi có cần Cô nói sao??"

"Cô...."Hạ Tổ Hạ tức trợn mắt,đưa tay chỉ thẳng Cô

"Này này....tay Cô chỉ ai vậy hả??"Hàn Mỹ Ái tiến lên trước,hất tay Hạ Tổ Hạ ra.

Thấy Hạ Tổ Hạ dính phiền phức,vệ sĩ của Cô ta vừa rút súng.Đàm Dạ và Hoàng Phủ Ứng Tư và vệ sĩ rút

súng,chĩa vào vệ sĩ của Cô ta

Người xung quanh thấy súng đều sợ hãi mà thất kinh hét 1 tiếng,có không ít người lập tức chuồn khỏi nhà hàng.

"Nhị Thiệu,Anh là đang muốn tạo hiềm khích 2 bên sao??"Hạ Tổ Hạ đưa mắt nhìn Hoàng Phủ Ứng Tư,trong lòng thâm thối

Quả là người nhà Hoàng Phủ Đế Quốc,gien đúng là yêu nghiệt!!!

"Tiểu Thư xinh đẹp,nếu Cô còn không cho người buông súng,Tôi đảm bảo cho dù Cô có là đối tác,cũng sẽ đem đạn trong này găm vào đầu Cô,thấy thế nào??"Hoàng Phủ Ứng Tư cười ôn nhu,tay cầm súng chĩa thẳng vào đầu Hạ Tổ Hạ,miệng tuy cười nhưng ánh mắt thì lãnh lẽo mà nồng nặc sát khí.

Hàn Mỹ Ái nhìn sang Hoàng Phủ Ứng Tư,quả thực đúng như lời Vĩnh Hy và Anh Hai nói,Hoàng Phủ Ứng Tư là kẻ ngoài nóng trong lạnh,nụ cười không chạm đáy mắt,nhìn xem....ánh mắt lạnh lẽo ấy đã phân bội nụ cười tươi mà đầy giả tạo trên môi Hắc.

Hạ Tổ Hạ tái mặt,Cô ta tin kẻ trước mặt thực sẽ nổ súng,nén sợ hãi vào sâu trong lòng,Hạ Tổ Hạ phát tay với vệ sĩ

"Bỏ súng xuống đi"vệ sĩ của Hạ Tổ Hạ lập tức thu súng lui ra sau Cô ta.

Hoàng Phủ Ứng Tư hài lòng,thu súng xuống,Đàm Dạ và vệ sĩ lập tức thu súng.

"Vĩnh Hy,nhìn đói rồi"Hàn Mỹ Ái lên tiếng kéo tay Cô,đem sự im lặng trước mặt đánh tan

_ "Các người còn muốn đứng chắn đường đến bao giờ??"Vĩnh Hy hất mặt,2 tay khoanh trước ngực,mắt nhìn thẳng Hoàng Phủ Thiệu Vĩ

Hắc nhìn Cô trầm ngâm 1 lúc,lại bước chân tránh sang 1 bên

Vĩnh Hy kéo Hàn Mỹ Ái đi lướt qua trước,khi lướt qua không quên huych vai Hắc 1 cái

"Anh Cả,Tiểu Công Chúa không vừa mắt Anh rồi,làm sao đây??"Hoàng Phủ Ứng Tư cười cười,chep miệng hỏi

"Tự Anh có cách,Cậu đi theo con bé đi"

"Này,Vĩnh Hy và Hoàng Phủ Thiệu Vĩ thế nào mà quen nhau chứ??"Diệp Y Duệ nhỏ miệng nói

"Ai mà biết được,nhưng Vĩnh Hy Cô ta không tầm thường đâu"Đồng Khiêm nói

.....

Hoàng Phủ Thiệu Vĩ vốn chung phòng với Vĩnh Hy,nay lại vì chuyện này mà Cô đuổi Hắc ra ngoài,Hắc cũng không có giải thích,im lặng mà dọn ra phòng

riêng

Bạn đang đọc truyện *Quyền Lực Của Kẻ Đứng Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Bà Nội

"Hy Hy, Em còn muốn giận tới bao giờ, Cô ta cũng chỉ là đối tác thôi"

Trên bàn ăn sáng, Hoàng Phủ Thiệu Vĩ giải thích cho Vĩnh Hy nghe, trong khi Cô vẫn thản nhiên ăn

_"Em đâu có giận, chỉ là thực chán ghét Anh..."

"Hy Hy....."

_"Hiện giờ Em cảm thấy Em rất dơ bẩn. Vĩ, Anh động qua không biết bao nhiêu phụ nữ, giờ lại đem bàn tay đây chạm vào Em, rất bẩn"

Vĩnh Hy dùng khăn lau miệng sau khi đã dùng xong bữa sáng, đứng dậy đem áo khoác đồng phục khoác vào

"Hy Hy, đừng có quá, Anh nhìn nhện cũng có giới hạn"

_"Em có kêu Anh phải nhìn nhện sao??"

"Nội vừa gọi cho Em, bà ấy nói 6 ngày nữa sẽ bay tới thành phố S" Hoàng Phủ Ứng Tư từ trên ràng đi xuống, trong tay vẫn còn cầm điện thoại

2 ngày nữa là trường tổ chức cho học sinh đi chơi bên thành phố S, vậy Cô đến sớm hơn 4 hôm để chuẩn bị

.....

Thành phố S, nơi hoạt động về đêm, chốn xa hoa, là thiên đường của những kẻ có tiền, không hề thua kém Las Vegas

"Hy Hy, Cậu có tin nổi cả thành phố S này thực sự nằm trong tay Hoàng Phủ Đế Quốc không chứ??"

Ngồi trên chiếc Taxi 6 chỗ, Hàn Mỹ Ái dán mắt ra ngoài cửa sổ, nhìn thành phố xa hoa trước mắt

_"mình đương nhiên tin"

Vì là ngôi giữa không có chỗ dựa nên Vĩnh Hy dựa luôn đầu vào vai Hàn Cố Dạ, Hấn bề ngoài lãnh đạm, nhưng bên trong tim đã sớm đập như muốn văng ra ngoài

"Bác tài, có thể lái nhanh hơn được không, nếu không chúng Tôi sẽ trễ giờ vào nhà hát mất"

"Tiểu Cô Nương, nơi đây là Vương Quốc của Hoàng Phủ Đế Quốc đấy, phóng nhanh thì chỉ có chết"

Xoạch!!!

Đồng Khiêm rút ra 1 cọc tiền rồi nói

"Tôi sẽ cho ông cả cọc tiền này, tăng tốc đi"

"A....được được" tài xế thấy tiền thì mắt sáng lên, lập tức tăng tốc phi nhanh.

Nào ngờ tài xế vượt đèn đỏ, đúng lúc từ ngã tư rẽ ra mấy chiếc xe đen nổi lên.

Tài xế hét hoảng đánh vô lăng sang bên, chân đạp phanh không chút chần chừ

Chiếc xe đen đi đầu và xe Taxi bị va chạm nhẹ, dẫn đến 2 xe đều xóc

"Huhu.....tiểu tử, nguoi hại Ta rồi, kia là xe của Hoàng Phủ Đế Quốc đấy..." Tài xế sợ đến xanh mặt, giờ phút này ông ta không cần tiền nữa a!!!

Đám người Hàn Cố Dạ và Hàn Mỹ Ái xuống xe, mắt nhìn đám người của chiếc xe đen đi đầu đang bước xuống, mấy chiếc xe theo sau cũng dừng lại

"Các người có biết mình vừa đâm vào xe của ai không hả??" 1 người vệ sĩ lên tiếng, sắc mặt lạnh tanh mà kiềm chế tức giận

"Đại ca,thực xin lỗi,là Tôi lần đầu vào nghề lái xe,lại còn vượt đèn đỏ,không ngờ lại đụng phải xe của các vị"Tài xế đồ mờ hôi hột,chân đã run rẩy không ngừng

"Đại ca,là Tôi kêu tài xế tăng tốc,chúng Tôi là học sinh ở thành phố Z tới đây du lịch,nào ngờ đụng phải các vị,thật xin lỗi"Đồng Khiêm nói

"Đừng có xin lỗi Tôi,có biết người trong xe là ai không hả??vượt đèn đỏ sẽ không nói,đăng này còn đâm phải xe của Hoàng Phủ Đế Quốc,cản trở đường đi,có phải chán sống rồi không??"

_"Tôi chán sống rồi đây"Vĩnh Hy xuống xe,tiến bước tới bên cạnh Đồng Khiêm

"Chủ Nhân"

Trước ánh mắt kinh hãi,vệ sĩ bọn họ cúi người,tay phải đặt lên ngực trái đúng theo cách của Hoàng Phủ Đế Quốc

_"là Tôi kêu ông ta tăng tốc,có ý kiến sao??"

"Dạ không!!!"

Vệ sĩ chạy tới chiếc Bentley trắng được kẹp giữa,cửa kính xe mở xuống,vệ sĩ liền to nhỏ nói gì đấy

"Vĩnh Hy,Cô thế nào mà có thể khiến cho người của Hoàng Phủ Đế Quốc cúi đầu chứ??"Diệp Y Duệ đối với Cô tò mò càng lớn

_"Có phải rất lợi hại??"

"Cực kì lợi hại"

"Hy Hy!!!"

Diệp Y Duệ vừa nói xong,1 bóng hồng đã chạy tới,giang tay ôm lấy Vĩnh Hy

_"Chị Dâu,đừng có bám như vậy,xuống ngay"

"Nhớ chết đi được"

_"Cút xuống!!!"Vĩnh Hy lớn giọng quát,ánh mắt chán ghét lia về Cô gái

"Nhã Nhi,mau buông con bé,nếu không con bé sẽ thực ném Con cho cá sấu ăn đấy"

Người phụ nữ đã có tuổi từ trong xe bước xuống,trên người mặc đồ hiệu cao cấp,vẻ mặt đã có nếp theo năm tháng,nhưng không thể che đi được vẻ quyền quý cao sang

Nại Nạp Nhã trườn xuống khỏi người Vĩnh Hy,vẻ mặt tựa sắp khóc

_"Nội,không phải 2 ngày nữa người mới tới sao??"Vĩnh Hy hỏi

"Ta còn muốn về sớm để gây bất ngờ,nào ngờ lại gặp con ở đây"

Người trước mặt chính là Mẹ của Hoàng Phủ Lệnh Thiên-Chăm Nghi,Bà Nội của Vĩnh Hy,Ứng Tư và Dạ,vốn ở nước ngoài,1 năm chỉ về thành phố S từ 2-3 lần

"Kia là bạn của con sao??"

Chăm Nghi đưa mắt nhìn về đám Hàn Cố Dạ,nhẹ giọng hỏi

"Bà Nội,Hy Hy làm sao có thể có bạn được chứ??"Nại Nạp Nhã vừa nói xong,liền bị Cô đánh 1 cái vào đầu

"Tiểu Hy,không được bắt nạt Chị Dâu"

"Cái thói đánh đầu người ta tại sao không bỏ được chứ??"Nại Nạp Nhã bĩu môi bất bình

_"họ là bạn học"

Nại Nạp Nhã là vị hôn thê của Hoàng Phủ Ứng Tư,tính cách rất hợp Vĩnh Hy,đã ở gần Cô thì bám không rời,bám thì phải bám như con gấu Koala

"Không ngờ người thực sự lại có thể đi học a!!!"

_"Chị Dâu,có tin Tôi lại đánh đầu Chị 1 cái nữa không??"

"Biết rồi a!!!"Nại Nạp Nhã xoắn xoắn tóc,chẹp miệng kêu

"Được rồi,Ta đang trên đường về Hoàng Phủ Đế Quốc,không bằng mấy đứa cùng về luôn đi"

Chăm Nghi đi tới khoác tay Vĩnh Hy,cùng Cô tiến về chiếc Bentley

"Vĩnh Hy..."Hàn Mỹ Ái gọi theo,Nại Nạp Nhã liền ngăn lại

"Đừng lo con bé ấy,các người cũng vào xe luôn đi,đưa bọn họ lên xe"

Nại Nạp Nhã nói vậy,lại tựa ra lệnh đem đám Hàn Cổ Dạ áp giải lên xe đen,đoàn xe lái đi,để lại lão tài xế đứng ngơ ngác

"Hy Hy,những ngày qua sống ở thành phố Z tốt chứ?"ta cũng có nghe nói,con lại nỗ lực ở trường học"ngồi trên xe,Chăm Nghi nắm lấy bàn tay của Cô,khẽ mà vỗ về thật nhẹ

_ "Nội,chi là chuyện nhỏ,người đừng lo"

"Con đó a,trong cái nhà này,con là giống với Lệnh Thiên nhất,ngoài lạnh trong lạnh đều như Hấn"

Bạn đang đọc truyện *Quyền Lực Của Kẻ Đứng Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Người Thừa Kế

20 phút sau,đoàn xe lái vào khuôn viên của Lâu Đài Hoàng Phủ Đế Quốc,sự xa hoa khiến Hàn Mỹ Ái phải thốt lên kinh ngạc

Trước cửa,cả 1 hàng dài người hầu và vệ sĩ,thấy người lập tức cúi người chào theo quy củ Hoàng Phủ Đế Quốc.

"Chủ Nhân,Thái Gia,Nại Tiểu Thư,mừng các vị trở về Lâu Đài,còn mấy vị kia là...."Quản gia từ trong hàng người hầu bước ra,khẽ cúi người kính trọng,lúc này mới phát hiện ra có kẻ lạ mặt thì chân chừ hời

_ "Họ là bạn học của Tôi,phục vụ cho thật tốt"

Vĩnh Hy đưa mắt nhìn Hàn Mỹ Ái,lạnh nhạt phân phó cho quản gia

"Thưa vâng,mấy vị,xin mời đi lối này"

Hàn Cổ Dạ theo chân quản gia đi vào,Hàn Mỹ Ái,Đồng Khiêm và Diệp Y Duệ cũng nhanh chân bước theo.

Chăm Nghi và Nại Nạp Nhã đã ngồi trên Sofa trong sảnh từ bao giờ,ngồi đối diện là Hàn Cổ Dạ,Hàn Mỹ Ái,Đồng Khiêm và Diệp Y Duệ

Nhìn những bức ảnh lướn được treo trên tường,bọn họ thực bất ngờ mà lấy làm nghi ngờ

Trên tường là bức ảnh năm Vĩnh Hy 11 tuổi chụp riêng với Hoàng Phủ Lệnh Thiên,khi đấy ông ta vẫn còn chưa mất,sắc mặt cả 2 thật lạnh nhạt,ánh mắt lạnh đậm,nồng nặc mùi màu tươi.

Còn bức ảnh chụp trên dưới người Hoàng Phủ Đế Quốc,có Chăm Nghi,có Hoàng Phủ Lệnh Thiên,Mẹ của Cô,Hoàng Phủ Thiệu Vĩ,Hoàng Phủ Ứng Tư,Hoàng Phủ Dạ.về mặt tất cả không có lấy 1 nụ cười,đều là những ánh mắt lạnh đậm đầy vô cảm,chi có riêng ánh mắt của Hoàng Phủ Dạ tựa như sắp khóc mà man mát buồn.

Bức ảnh cuối cùng là sinh nhật tuổi 18 gần đây của Vĩnh Hy,chụp theo góc nghiêng của khuôn mặt,ánh mắt bạc đang nhìn xuống những vị khách tham dự,phảng phất trong ánh mắt,nửa điểm vui vẻ cũng không có.

Vĩnh Hy từ trên tầng đi xuống,đã thay cho bản thân 1 bộ đồ đơn giản hơn nhưng không làm mất đi vẻ quý phái sang trọng,trên người tràn lan hơi thở của quý tộc quyền lực

Quản gia tiến lên,tự tay rót trà cho mọi người,điều khiến Hàn Cổ Dạ chú ý là quản gia không rót trà cho Chăm Nghi đầu tiên,mà là Vĩnh Hy

"Đừng căng thẳng như vậy chứ??mấy đứa cứ tự nhiên như ở nhà đi"Chăm Nghi thấy Hàn Mỹ Ái hít thở lồng ngực không đều,khẽ cười mà nói

"Chi là cháu không ngờ mình lại đang ở trong Lâu Đài của Hoàng Phủ Đế Quốc thôi a,nên mới gấp gáp như vậy"Hàn Mỹ Ái lí nhí nói

"Có gì là không ngờ,mấy đứa là bạn của Hy Hy,nhất định sẽ thường xuyên qua lại nơi này"

"Vậy là sao ạ??"Hàn Mỹ Ái nghe không hiểu,đem ánh mắt không hiểu hết nhìn Chăm Nghi lại nhìn Vĩnh Hy

"A...."Chăm Nghi như nghĩ ra gì đấy,lại cười cười không nói nữa,nâng tách trà kề miệng khẽ làm 1 ngụm,quay sang khẽ nói

"Hy Hy,ta nghe nói con có cho Hoàng Phủ Dạ về nước sớm hơn dự định??"

_"có trao đổi qua lại.Lãnh Tinh Xuyên giúp con lấy bản danh sách kẻ phản bội"

"Vậy nên con đã cho Dạ về??"

_"Không sai"

"Ta nghe người nói,Dạ không tới dự sinh nhật con,nó đã qua Mỹ,còn có Lãnh Tinh Xuyên??"

_"Hắn rất biết điều mà qua Mỹ đấy"

"Hy Hy,Dạ đâu sao cũng là Anh Trai con"

_"Vậy thì đã sao??từ bé đến lớn,con đã vốn không vừa mắt hắn chứ nói gì tới Cha"

"Hy Hy,con là theo gien Lệnh Thiên nhất rồi đấy"

_"Con sẽ coi đây là 1 lời khen"cup mí mắt xuống,đem làn mi che khuất cảm xúc trong đôi mắt,Vĩnh Hy chậm rãi làm 1 ngụm trà

"Vĩnh Hy,tại sao ảnh trên tường lại có người chứ??còn tại sao Hoàng Phủ Dạ là Anh Trai của người??"

"Cô gái,đến bây giờ Cô còn không rõ sao??Hy Hy chính là người thừa kế Hoàng Phủ Đế Quốc,nói cách khác là kẻ cầm quyền!!!"Nại Nạp Nhã nói xong lại bật cười

Hàn Mỹ Ái và Đồng Khiêm nén kinh hãi nhìn Cô,riêng Hàn Cố Dạ và Diệp Y Duệ có cái đầu IQ cao,đương nhiên đã có thể đoán ra,vẫn có chút ngạc nhiên nhưng không đến mức như 2 kẻ kia.

Vĩnh Hy-Hoàng Phủ Vĩnh Hy,năm nay 18 tuổi,vậy có nghĩa Cô ta thừa kế Hoàng Phủ Đế Quốc từ năm 11 tuổi,trong 7 năm đấy,Cô ta gây dựng khiến Hoàng Phủ Đế Quốc nằm trên đỉnh cao danh vọng còn hơn cả Cha mình là Hoàng Phủ Lệnh Thiên,Cô ta thao túng gần như toàn bộ cảnh sát Trung Quốc,không chỉ riêng Trung Quốc mà còn 1 số đất nước khác.

Thành phố S xa hoa màu mỡ này,là do Cô ta biến thành của riêng mình,còn có thành phố A,thành phố D cũng không khác nào

Hoàng Phủ Vĩnh Hy,Cô ta là kẻ cầm quyền Hoàng Phủ Đế Quốc!!!!

"Này Cô gái,ngoại trừ Tôi ra,Cô là người đầu tiên dám xưng Hy Hy là người đấy"Nại Nạp Nhã đem ánh mắt đầy nghi ngờ đặt lên người Hàn Mỹ Ái

"Bình thường Tôi vẫn gọi Cậu ấy như vậy mà"Hàn Mỹ Ái nén kinh hãi trong lòng khi biết thân phận của Cô,nhìn tới Nại Nạp Nhã

Hàn Mỹ Ái vừa nói xong,Nại Nạp Nhã tăng thêm kinh ngạc mà đầy tò mò nhìn không rời

_"Đem ánh mắt của Chị thu lại"Cô lên tiếng cảnh cáo,Nại Nạp Nhã bĩu môi,lập tức thu ánh mắt,đem bánh ngọt được đặt trên bàn cắn 1 miếng.

"Hy Hy,con sẽ ở lại thành phố S đến bao giờ??"Chăm Nghi sau 1 hồi lên tiếng hỏi,ánh mắt nhìn Vĩnh Hy đầy nhu hòa

_"Đến khi du lịch của trường kết thúc"

"Hy Hy,vậy Ta có thể cùng người tới thành phố Z??"Nại Nạp Nhã hứng khởi hỏi

_"Sao Chị không nói thẳng là tới giám sát Ứng Tư đi"

"Hi hi..."

"Tiểu cô nương,cháu có thể giới thiệu chút về mình không??"Chăm Nghi quay sang nhìn Hàn Mỹ Ái,hiền từ hỏi

"Cháu là Hàn Mỹ Ái,đây là Anh trai cháu Hàn Cố Dạ,còn 2 người là bạn của Anh ấy,Đồng Khiêm và Diệp Y Duệ"

Hàn Mỹ Ái đưa tay hướng sang Hàn Cố Dạ rồi tới 2 người còn lại,rất lễ phép nói

"Đều đã tới,vậy cùng chúng ta dùng bữa tối luôn nhé??"

"Cháu...."

_ "Đừng từ chối" Hàn Mỹ Ái có chút ái ngại, khi nghe Vĩnh Hy nói thì cười gật đầu

"Cùng kính không bằng tuân mệnh"

.....

10 giờ kém, Vĩnh Hy cùng mọi người trở về Resot 5 sao do trường chuẩn bị

Cứ 3 học sinh ở chung phòng, nữ riêng nam riêng

Cô chung phòng với Hàn Mỹ Ái và Bối San. Bối San là 1 Cô nàng khá là nhút nhát, về bề ngoài cũng không có gì là nổi bật, là 1 học sinh giỏi của lớp, ngoài học ra, Cô nàng cũng không quan tâm tới chuyện kết bạn hay nói chuyện cho lắm

Bạn đang đọc truyện *Quyền Lực Của Kẻ Đứng Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Âm Sát

Khi Hoàng Phủ Ứng Tư và Hoàng Phủ Thiệu Vĩ với thành phố S, thì đã là của 4 ngày sau

"Nội, tại sao Nội không báo cho con là người đến sớm hơn dự định chứ?" Hoàng Phủ Thiệu Vĩ tiến tới ngồi xuống bên Châm Nghi, giọng nam tính cất lên, ánh mắt đầy khinh bỉ liếc qua Nại Nạp Nhã đang bám lấy Ứng Tư không buông

"Ta cũng chỉ là muốn gây bất ngờ cho mấy đứa" khẽ vỗ bàn tay thô ráp của Hấn, Châm Nghi nheo mắt già nua cười

"Nội, Tiểu Công Chúa có biết chứ?" Hoàng Phủ Ứng Tư hỏi

"Con bé sẽ không biết đâu, chỉ là do lão tài xế lần đầu va phải xe của chúng ta, mà ngồi trên taxi, lại là Hy Hy và bạn của con bé"

"Ra là vậy, Nội.... chắc người không biết, người nào đẩy bị Tiểu Công Chúa giận, vậy là phải sang phòng khác ngủ, không thể chung giường ôm lấy Tiểu Công Chúa a!!!" Hoàng Phủ Ứng Tư nói xong thì bật cười, đưa mắt liếc qua khuôn mặt đang dần đen thui của Thiệu Vĩ

Châm Nghi đương nhiên biết Ứng Tư là đang nhắm đến ai, nheo mắt cười

"Vĩ, con đã làm gì mà để con bé giận hả?"

Hoàng Phủ Thiệu Vĩ tường thuật lại ngày hôm đấy, 1 câu cũng không bỏ sót, đem kể lại hết cho Châm Nghi biết.

"Vĩ, Ta sẽ không xen vào, con phải tự giải quyết đi"

"Con đương nhiên biết" Hấn gật đầu, đem điều thuốc trong tay dập tắt.

Cốc cốc!!!

Người ra mở cửa là Bối San, thấy trước mắt là đám người áo đen thì liền sợ hãi

"Các người.... các người là...."

Vĩnh Hy từ trong phòng bước ra, trên người bận bộ váy hồng phần ngang vai, bộ váy bó sát lấy cơ thể, tôn lên 3 vòng hoàn hảo đến từng tỷ lệ, mái tóc đen búi rối sau gáy, trong tay cầm theo là chiếc túi hàng hiệu giá xa xỉ, khuôn mặt không lấy nửa điểm son phấn, mộc mạc mà đầy quyến rũ

"Chủ Nhân, xe đã đến rồi ạ, xin mời" Đàm Dạ và đám người áo đen cúi người, đưa tay mời đầy cung kính

"Vĩnh Hy, họ là ai vậy?" Bối San lí nhí hỏi

_ "Không có gì đâu, đêm nay Tôi không về, không cần báo cáo cho giáo viên trực"

"Được, mình biết rồi"

Thang máy còn chưa xuống tầng 1 thì dừng lại ở tầng 8, cửa thang máy mở ra.

Trước mặt là Sở An Khang và Lâm Kha, bọn họ thấy Cô trong bộ dạng này thì có chút ngẩn ngơ, lại nhìn tới những kẻ đằng sau Cô thì hơi kinh ngạc.

Kia không phải là Đàm Dạ, cánh tay của kẻ cầm quyền Hoàng Phủ Đế Quốc sao???

"Các người muốn đứng đó hay vào?" khó chịu lên tiếng, ánh mắt của Vĩnh Hy chàn đầy khinh miệt nhưng nhanh chóng che giấu đi

Đàm Dạ đứng gọn vào cho Sở An Khang và Lâm Kha tiến vào.

Trong thang máy, không ai nhìn ai, không ai mở miệng nói chuyện, cứ vậy cho đến khi thang máy dừng tại tầng 1

"Kia không phải là Vĩnh Hy lớp 11S sao??"

"Thì đúng là Cô ta đấy, mà kia chính là Đàm Dạ của Hoàng Phủ Đế Quốc đi, tại sao lại đi cùng Cô ta chứ??"

"Nhất định Cô ta là tình nhân rồi"

"Nhìn thực không giống, Đàm Dạ đi theo sau Cô ta a"

"Nhỏ miệng thôi, Cô ta nghe thấy thì khốn bây giờ"

Có không ít học sinh ngồi tại sảnh của Resot, thấy Vĩnh Hy thì xì xào to nhỏ.

Vừa đi được vài bước thì nhú mây, ánh mắt Bạc đảo không ngừng xung quanh

Đoàng!!!!

Tiếng súng vang lên khiến mọi người sợ hãi, kẻ ôm đầu ngồi xuống, kẻ nằm co trên sàn mà run rẩy

"Bảo vệ Chủ Nhân!!!" Đàm Dạ cùng 2-3 người áo đen che chắn cho Cô, rút súng ra bảo hộ Cô tiến ra cửa

Những kẻ lần chón trong những vị khách đến nơi này nghỉ ngơi, đột nhiên rút súng, bắn về phía Vĩnh Hy

Sở An Khang nép vào 1 góc tường, mắt nhìn Cô thì có chút lo lắng muốn xông ra, nhưng bản thân không có súng, có bước ra cũng chỉ thêm phiền phức

Còn chưa tiến về cửa lớn ra vào của Resot, thì 1 đám người đã chạy và, dương súng bắn về Cô

Mấy tên bảo vệ Vĩnh Hy bị trúng đạn, Đàm Dạ kéo Cô núp vào 1 góc cột lớn

"Bằng mọi cách phải giết được Hoàng Phủ Vĩnh Hy!!!!"

1 kẻ gào thét, trong tay cầm súng, không ngừng nã về phía cây cột mà Cô và Đàm Dạ đang núp

"Giết chết kẻ cầm quyền"

_"Có tay trong" Vĩnh Hy nhả mây, vừa nghiêng mặt nhìn ra, viên đạn bắn tới, chót qua má Cô

Chết tiệt!!!

Bên chúng đem sơ qua cũng phải 15-16 người

"Dừng tay" gã cầm đầu lớn tiếng nói, tiếng súng ngay lập tức không còn, chỉ còn mùi máu tanh lan trong không khí truyền đến mũi

"Hoàng Phủ Vĩnh Hy, khôn hồn thì bước ra đây!!!"

Hoàng Phủ Vĩnh Hy???

Những kẻ xung quanh sợ hãi ngay khi nghe tới họ Hoàng Phủ, lại nhìn Cô gái xinh đẹp-bạn học của mình đang đứng sau cột lớn

_"Chúng mày chắc chắn muốn Tao bước ra??"

Giọng nói không chút sợ hãi vang lên, Vĩnh Hy nhếch miệng cười, rút từ trong túi sách ra 2 khẩu súng bạc sáng loá

"Mẹ kiếp, Mày cũng chỉ là 1 con oắt con miệng hôi mùi sữa, nhanh ra đây cho Tao, người của Tao đã vây quanh nơi này rồi, Mày có chạy đằng trời"

Đoàng!!!!

Vĩnh Hy và Đàm Dạ xuất hiện trước mắt bọn chúng, trong tay Cô 2 tay cầm súng, dơ lên nã đạn đến điên loạn khiến người xung quanh khóc thét.

Bắn phát nào trúng phát đấy,bọn chúng chết không nhắm mắt

Người của gã không kịp phản ứng,dor súng định bắn không ngờ đã ăn đạn ngay mi tâm

Tiếng súng 2 bên nổ lên không ngừng,đám học sinh nhìn bạn học khuôn mặt lạnh tanh,tay cầm súng không chút sợ hãi mà bắn chết người.

Từng kẻ bị hạ gục,cho đến khi Vĩnh Hy đã đứng trước mặt gã,súng chĩa thẳng mi tâm

_"Còn không dừng tay,Tao bắn nát sọ nó"

"Mày sẽ không dám bắn Tao đâu!!!"

Bốp!!!

Xoay ngược súng,dùng chuôi súng không thương tiếc nện thẳng vào mặt gã

Gã ngã ra đất,đưa tay quệt máu mũi đang chảy ra không ngừng

"Mày quả nhiên là người nhà Hoàng Phủ Đế Quốc,rất xứng với vị trí kẻ cầm quyền đấy"

_"Là ai sai Mày ám sát Tao??"

Đem súng thu lại vào túi xách,Vĩnh Hy ngồi xuống ghế Sofa ngay đấy,lấy trong túi ra 1 điều thuốc,châm lửa rồi làm 1 hơi,chậm rãi đem khói nhả ra,bộ dạng trông vô cùng nhàn nhã mà khí thế

"Không có ai cả,là Tao tự làm"

_"Mày thực sự cho rằng Tao không dám giết Mày??"

Đàm Dạ bước tới,kéo xệch gã tới trước mặt Cô,khẩu súng chĩa vào đầu gã,chỉ cần gã kháng cự,lập tức bắn chết

"Tao có cần Mày tin sao??"

_"Kẻ ngu ngốc như Mày,chỉ có thể đề nghị đấy"

Ngoài cửa vang tới tiếng súng nổ,người xông vào là Hoàng Phủ Thiệu Vĩ và Hoàng Phủ Ứng Tư,theo sau còn có 1 đám người mình

"Tiểu Công Chúa,không sao chứ??"Hoàng Phủ Ứng Tư chạy tới,nhìn Cô 1 lượt từ trên xuống dưới,ánh mắt đầy sự lo lắng

Cô đem điều thuốc trong tay dập tắt,ném xuống sàn đá lạnh,tay phải dơ lên

A!!!!

Cảnh tượng kinh hãi khiến bao người nhìn mãi không thể quên được,Cô gái trước mặt-bạn học Vĩnh Hy đem tay móc mắt phải của gã ra,mặt không chút sợ hãi hay rung động

Gã lăn ra sàn,đưa tay ôm mắt thét đầy đau đớn

_"Mày trở về nói với kẻ đằng sau,chúng Mày có 3 ngày chạy trốn,tốt nhất chạy thật xa vào,nếu để Tao bắt được,lúc đấy Tao không biết sẽ làm gì đâu"

Gã lồm cồm bò dậy,lập tức chạy khỏi nơi này

"Sao lại thành thế này??"Hoàng Phủ Thiệu Vĩ quỳ 1 chân xuống cho bằng Cô,đưa tay khẽ miết vết thương trên mặt

_"Là do đạn"Cô hất tay Hấn ra,đút dây nhìn Đàm Dạ

_"Cho Anh 2 ngày điều tra,đến ngày thứ 3 thì biết làm gì rồi đấy"

"Thưa vâng"

Hoàng Phủ Ứng Tư quét mặt lạnh về những người đang núp xung quanh vì sợ hãi,gọng cảnh cáo vang lên

"Những kẻ hôm nay chứng kiến,biết điều mà giả mù giả điếc đi"

Có cho họ 10 cái mạng cũng không dám nói a,Nhị Gia,Ngài không cần đe dọa a!!!!

_"Chỗ này dọn cho sạch sẽ"

"Vâng"

Bạn đang đọc truyện *Quyền Lực Của Kẻ Đứng Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Không Tầm Thường

"Vĩnh Hy, mình nghe nói hôm qua xảy ra nổ súng ở khách sạn??"

Khi Vĩnh Hy trở về đã là chiều hôm sau, trong phòng ngoại trừ Hàn Mỹ Ái ra, còn có Hàn Cố Dạ, Đồng Khiêm và Diệp Y Duệ

Bọn họ hôm qua đi chơi, rú Vĩnh Hy đi nhưng Cô từ chối, không ngờ buổi tối lại xảy ra nổ súng ở khách sạn

_"Úm, có tay trong"

"Vậy đã bắt được chưa??" Hàn Cố Dạ bất chợt lên tiếng, mắt nhìn chăm vết thương trên mặt Cô

_"Đang tra rồi"

"Vĩnh Hy, nếu Tôi biết có kẻ ám sát Cô, nhất định sẽ ở lại cạnh Cô, đem súng bắn chết đám đấy" Diệp Y Duệ nhìn Mỹ Nhân trước mắt, tay vỗ vỗ ngực đầy tự tin

_"Các người biết bắn súng??"

"Biết"

_"Khi nào về nước thì đi bắn súng nhé??"

"Được"

Quả thật 3 ngày sau, Đàm Dạ dẫn theo người đi bắt, chuyến du lịch cũng đã kết thúc, học sinh quay về thành phố Z tiếp tục công việc chính là cấp sách đi học, Vĩnh Hy nán lại thành phố S vài ngày

Tại sân bay, Vĩnh Hy, Hoàng Phủ Ứng Tư, Hoàng Phủ Thiệu Vĩ và Nại Nạp Nhã đều có mặt để đưa tiễn Châm Nghi. Thiệu Vĩ đã phải bịt kín tin tức khiến cho đám nhà báo, paparazzi không hề biết rằng hôm nay Châm Nghi trở về Đức

_"Nội, lần này đi, khi nào người sẽ trở lại??"

"Hy Hy, con đang lưu luyến Ta sao??"

_"Đúng vậy!!!"

Châm Nghi khẽ thở dài. Hy Hy nói đúng vậy, thực chất là không hề, nó giống y như Lệnh Thiên vậy!!!!

"Con nói đúng vậy thực khiến Ta buồn đấy"

Nhận lại, chỉ là 1 cái nhếch miệng cười lạnh nhạt nhưng điển đảo chúng sinh

"Cái đứa nhỏ này...."

_"Nội vẫn chưa trả lời câu hỏi của con"

"Ngày giỗ của Mẹ con, ta sẽ trở về"

"Nội, khi nào đáp cánh xuống sân bay an toàn, người nhớ phải liên lạc cho con!!!" Hoàng Phủ Ứng Tư nâng miệng cười tươi, lại tiến lên ôm lấy Châm Nghi 1 cái thật chặt

"Cái đứa trẻ to xác này, Ta sẽ rất nhớ con đấy.... cả Vĩ nữa" Châm Nghi nói tới đây quay sang nhìn Thiệu Vĩ, dành cho Hắc 1 nụ cười thật nhẹ nhàng, nhưng Châm Nghi và Hoàng Phủ Ứng Tư đều như nhau, nụ cười vốn không chạm đáy mắt

"Nội, còn có con" Nại Nạp Nhã bắt đầu kêu

"Được được, cả con nữa"

_"Vẫn chưa bắt được??"

Ấn đường khẽ nhấc lại sau khi nhận được tin,Đàm Dạ qua điện thoại liên lạc với Cô,mắt lại lạnh lẽo nhìn 7 kẻ đang nằm la liệt trên sàn vừa bị đánh đến thừa sống thiếu chết trong 1 căn biệt thự khá là hoa lệ,xung quanh là người của Đàm Dạ bao quanh

_"Tôi lập tức tới"

Không 1 lời từ biệt Chăm Nghi,Cô tiến thẳng về đoàn xe của mình,bỏ lại là sự thờ dài của Chăm Nghi

"Cứ lao đầu vào công việc như vậy,con bé sẽ thực điên lên mất,phải quan tâm tới Hy Hy đấy"

"Xin Nội đừng lo"

.....

Khi Vĩnh Hy đến nơi,nhưng gã kia đã bị chói,phát hiện xác của gã cầm đầu ám sát Cô ở Resot đã bị bắn chết,xác nổi lênh bênh trên hồ bơi của biệt thự,máu nhuộm đỏ cả màu nước

"Tín hiệu phát ra lần cuối là ở nơi này,khi chúng Tôi tới nơi thì Hấn đã chết"Đàm Dạ nói rồi đưa cho Cô con chip được gắn trên người gã và 1 tờ giấy nhỏ

"Chủ Nhân,có vẻ như lần này kẻ đằng sau không tầm thường,kẻ đó phát hiện ra con chip của chúng ta,con chip này được đặt trên bàn,đi kèm là tờ giấy"

Con chip này vốn là chip tân tiến nhất do Đàm Dạ mất không biết bao công sức để sản xuất ra những con chip này,nó có kích thước chỉ bằng 1 con kiến,hiện đại hơn,công nghệ hơn,tân tiến hơn những con chip bên ngoài thế giới hiện nay,có thể qua được các loại máy dò kim loại,máy dò thiết bị hay vũ khí

Nhìn con chip đã bị bóp vỡ,lại nhìn trong tờ giấy chỉ vờn vện vài chữ,nét chữ rồng bay phượng múa đẹp mắt

[Chúng ta sẽ còn gặp lại]

_"Phong toả các cửa khẩu ở các nước gần thành phố S,cửa biển hay sân bay cũng lập tức chặn lại,thấy kẻ lạ lập tức bắt,chống đối lập tức giết"

"Vâng,Chủ Nhân,có cần Tôi cho người xem vân tay...."

_"Hấn không ngu đến mức để lại vân tay đâu,thieu huy nơi này"

"Dạ"

Trở về thành phố Z bằng trực thăng,Vĩnh Hy tiếp tục việc đi học như bình thường,dù cho có mấy kẻ nhìn Cô với ánh mắt khác lạ như Sở An Khang,Lâm Kha và 1 vài học sinh chứng kiến Cô cảm hứng bắn người,là kẻ cầm quyền Hoàng Phủ Đế Quốc

"Này này,không phải Mây nói rằng sẽ sang Anh du học sao??tại sao còn không đi??"hữ học sinh A hỏi B

"Tao vốn sẽ đi,nhưng mà sân bay bỗng ngăn cấm toàn bộ,không cho kẻ nào rời nước,đi cửa khẩu cũng bị chặn,cửa biển cũng vậy"nữ sinh B đáp

"Ừ,Tao có người Anh họ,ông đi cửa khẩu cũng bị chặn,có dúi tiền cũng không cho qua"nam sinh A

"Thấy báo là Hoàng Phủ Đế Quốc đang truy bắt ai đấy nên mới vậy"nam sinh B

"Sao biết ghê vậy??"nữ sinh C

"Nhà Tôi có người làm trong Hoàng Phủ Đế Quốc mà"nam sinh B

"Sáng nay trên báo còn có lão già nào đấy lên lút đi trực thăng sang Áo thì phải,kết quả là bị phản lực của Hoàng Phủ Đế Quốc bắn hạ,chết tan xác đấy"nữ sinh D

"Đúng là đáng sợ mà,nghe còn thấy rợn,may mà nhà Tao không có trực thăng"nam sinh C

"Ừ đúng đúng"

Nhìn đám học sinh đang bàn tán sôi nổi kia,Hàn Cố Dạ quay sang nhìn Cô đang thản nhiên ngồi bên,dựa người vào Hấn mà đọc sách

"Cô vẫn chưa bắt được kẻ đằng sau vụ ám sát??"

_"Ừ,lần này khó chơi đấy"

"Cô gây thù chuốc oán với bao người vậy??"

_ "Đếm không hết,nhưng mà không phải Tôi gây thù chuốc oán,mà là bọn họ đất tội tới Tôi"

"....."

_ "Tôi sẽ sắp xếp mấy người vào ở chung với Tôi từ hôm nay"

"Cái gì,Cô kêu chúng Tôi ở chung với Cô??"Đồng Khiêm thốt lên kinh ngạc,lại nhận được những ánh mắt đầy nghi hoặc của học sinh

_ "Các người hiện giờ chính là điểm yếu của Tôi,nếu các người bị bắt được,chúng sẽ gây sức ép với Tôi,nhất là Mỹ Ái,những kẻ quanh Tôi đều không tâm thưởng,chúng sẽ không thể nhắm vào họ,vậy nên trong tầm ngắm của chúng,Chính là các người"

"Vĩnh Hy,vậy còn 2 Anh trai của ngươi,bọn họ....."

_ "Ngươi không thích 2 Anh ấy??"

"Không phải,chi là...."

_ "Ta có thể đuổi đi"

"Không phải vậy,chi là 2 Anh ấy khá là....đáng sợ...."càng nói,âm thanh của Hàn Mỹ Ái càng nhỏ đi,chi còn tiếng lí nhí

"Ngươi đối với Ta còn không sợ,vậy tại sao đi sợ bọn họ??"

Hàn Mỹ Ái nhìn Cô không chớp mắt.trước mặt Cô nàng chính là Hoàng Phủ Vĩnh Hy,kẻ mang gương mặt thiên thần che đi ác quỷ bên trong,vượt qua những người anh trai của mình,dẫm lên bao xác người để đứng lên vị trí kẻ cầm quyền,đến Vĩnh Hy còn không sợ,thì Thiệu Vĩ và Ứng Tư cũng không khiến Cô sợ

"Đúng a,ngươi Ta còn không sợ,vậy 2 Anh ấy có là gì"

_ "Ừm,sau giờ học lập tức tới,Vali của mấy người Tôi đã cho người mang tới,cũng đã thông báo cho phụ huynh rồi"

"Cô làm thực nhanh đấy"Đồng Khiêm tán thưởng nhìn Cô

_ "vì sự an toàn,các người đi đâu,đều sẽ luôn có người theo bảo vệ bên cạnh,kể cả trong tối,ít nhất là 20 người"

"Nhiều như vậy sao??"Mỹ Ái ngạc nhiên

_ "Ta không muốn ngươi trở thành điểm yếu"

.....

Toà biệt thự trước mắt tuy không thể to như toà lâu đài chính của Hoàng Phủ Đế Quốc,nhưng thực không thích hợp mang 2 chữ "biệt thự",vẫn hợp với 2 chữ "toà thành" hơn

Nếu là lâu đài Hoàng Phủ Đế Quốc,thì toà thành này rộng lớn tới 8/10 lâu đài Hoàng Phủ

"Chủ Nhân,2 Thiếu Gia đã trở về,còn có Nại Tiểu Thư"

_ "Về nhanh như vậy??"

Nếu không phải bọn họ là người nhà Hoàng Phủ,thì e rằng từ thành phố S bay trực thăng về đây đã bị phản lực bắn tan xác rồi

"Tiểu vô tâm,Em thực vô tâm,lại dám trở về trước,bỏ mặt Chị ở đây"Nại Nạp Nhã thấy Cô trở về liền phi khỏi Sofa,bám lấy Cô bất mãn

_ "Biến"

"A....lại là các người,sao lại đến nơi này??"Nại Nạp Nhã nhìn sang Hàn Cố Dạ,lại nhìn tới mấy người đằng sau khẽ nhăn mày

_ "Họ tới ở chung"

"Ở chung??"

"Tiểu Công Chúa,nếu Anh không nhầm,xem ra hiện tại Em có điểm yếu rồi"Hoàng Phủ Ứng Tư từ trên tầng đi xuống,khẽ mỉm cười với Cô,trên người bạn đồ thật đơn giản,khác với Vest thường ngày

_ "Chúng phát hiện ra điểm yếu rồi"

Vịnh Hy đẩy Nại Nạp Nhã ra, đưa cặp và áo khoác cho nữ hầu đứng bên

"Mấy vị Thiếu Gia, Tiểu Thư, phòng đã được sắp xếp chuẩn bị, xin mời theo lối này" Quân gia đưa tay cung kính mời theo, bản thân liền bước đi trước dẫn đường

Bạn đang đọc truyện *Quyền Lực Của Kẻ Đứng Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17

6h20 Hoàng Phủ Thiệu Vĩ từ công ty trở về, thấy đám người lạ trong nhà của Vịnh Hy thì nhăn mày

"Quân gia, ai đây??"

"Đại Thiếu, họ là bạn học của Chủ Nhân, theo lệnh của Cô ấy...."

Quân gia chưa nói hết, Ứng Tư từ sân sau đi vào, 2 tay đút túi, dựa người bên tường

"Vẫn chưa tìm ra chủ mưu sau vụ ám sát ở khách sạn, bọn họ trở thành điểm yếu của con bé"

Hắn nghe liền hiểu, lại có chút khinh bỉ

"Con bé mà cũng có điểm yếu??"

"Em cũng không ngờ đâu, nhưng xem ra.... vị trí của bọn họ trong lòng con bé không hề nhẹ đâu, nhất là cái cô Hàn Mỹ Ái kia"

Cô nằm ngâm mình trong bồn tắm, mắt nhìn vào màn hình tivi nằm trong vách tường

Cửa phòng tắm mở, bước chân tiến tới thật ổn định, 2 tay rắn chắc từ phía sau vươn tới ôm lấy cổ Cô

_"Anh vào đây làm gì??" Cô không mấy quan tâm dù biết là người nào, không vùng vẫy, đem khó chịu cất giấu trong lòng

"Em vẫn còn giận Anh sao??"

_"Em sao có thể giận anh" tuy nói vậy, nhưng tay của Cô lại đem tay Hắn đang ôm mình hất ra

"Anh đã kêu quân gia nấu những món em thích, nhanh chóng tắm rồi xuống ăn, biết chưa??"

_"Ừ"

Hoàng Phủ Thiệu Vĩ nhìn Cô gái nhỏ vô tâm với mình thì nén chịu đựng, xoay người rời khỏi phòng tắm

Dưới phòng ăn, bữa tối đã được chuẩn bị xong, tất cả đều đã ngồi trên bàn, chỉ còn thiếu mỗi Vịnh Hy

Đồng Khiêm và Hàn Mỹ Ái, Diệp Y Duệ đôi lúc cứ liếc mắt nhìn người này đến người khác. Hàn Cố Dạ mắt luôn cụp xuống không phản ứng. Hoàng Phủ Thiệu Vĩ nhìn đồng hồ đeo trên tay đang tích tắc chạy. Hoàng Phủ Ứng Tư điệu bộ thản nhiên, mắt hướng lên cầu thang. Nại Nạp Nhã là người mở miệng đầu tiên, phá tan bầu không khí yên lặng

"Này, mấy người không thể mở miệng nói chuyện sao?? im lặng đến phát sợ a!!!"

"Chúng tôi không đáng sợ bằng họ đâu" Đồng Khiêm liếc mắt qua 2 người họ Hoàng Phủ

"Anh lại dám nói chồng tôi đáng sợ" Nại Nạp Nhã trừng mắt đáng sợ

_"Vậy chị đâu, chị cho rằng chồng mình không đáng sợ??"

Vịnh Hy từ trên tầng đi xuống, ăn mặc đơn giản thoáng mát, mái tóc sấy qua loa vẫn chưa khô hẳn

Nại Nạp Nhã thấy cô liền cười tủm tỉm gật đầu

"Kì thực đúng là hắn đáng sợ a!!!"

Hoàng Phủ Ứng Tư liếc 1 cái ý tứ. Nại Nạp Nhã này vốn sợ Vịnh Hy hơn Hoàng Phủ Ứng Tư, nhìn xem bộ dáng kia đi, tuy mang tiếng là chị dâu, nhưng

lại luôn khép nép nghe lời em chồng đến đáng sợ

Bạn đang đọc truyện *Quyền Lực Của Kẻ Đứng Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18

"Chủ nhân, vệ sĩ mất dấu của Hàn tiểu thư và Y Duệ thiếu gia rồi"

"Không phải đã nói phải canh chừng người cẩn thận sao??"qua điện thoại,Vĩnh Hy lạnh giọng gắt,bàn tay siết lại găm vào da thịt mà mắt bình tĩnh

"Là Hàn tiểu thư,cô ấy đuổi chúng tôi đi vì luôn bị giám sát chặt chẽ"

"Tôi là chủ hay cô ta là chủ,đuổi liền đi??"

"Chủ nhân..."

Vĩnh Hy tư gập cúp máy,quay sang lớn tiếng ra lệnh cho Đàm Dạ

_"Vòng cổ của tất cả đều bị gắn chip,định vị xem hai người bọn họ đang ở đâu"

"Vâng"

"Vĩnh Hy,cô gắn chip lên chúng tôi??"Hàn Cố Dạ đứng ngồi không yên khi nghe tin em gái mình và bạn thân của mình đã bị bắt,gìờ còn nghe tới tất cả bọn họ,kể cả hần đều bị người con gái trước mắt này gắn chip định vị thì nhẩn chăt đôi mày

_"Anh nên cảm ơn vì tôi đã gắn chip vào các người đi,chứ đừng có làm về mặt đấy"

"Hy Hy,chị nghe nói hai kẻ kia bị bắt??"Nại Nạp Nhã sau khi nhận được tin liền trở về,khi bước vào liền phá đi sự im lặng ngọt ngào

_"Hừ"

"Có cần chị giúp em..."

_"Nhìn tôi giống như cần người giúp đỡ sao??"

Mắt lạnh sắc bén liếc qua Nại Nạp Nhã,gọng kiêu ngạo mà lạnh lùng dù đang ở trong hoàn cảnh này

Hoàng Phủ Vĩnh Hy vẫn luôn là bộ dạng kiêu ngạo như vậy!!!

"Chủ nhân,định vị của bọn họ đều đã bị chúng phát hiện và phá hủy,tín hiệu cuối cùng phát ra ở khu rừng Vendo"Đàm Dạ sau khi xác nhận,lập tức báo cáo lại

"Vendo thuộc khu vực của kẻ nào??"

"Dạ là của Tả Quang,hắn là người đứng đầu của Vĩnh Hồ"

_"Xem ra....chúng ta nên tới Vĩnh Hồ 1 chuyến rồi..."

.....

Đoàn xe đen của Vĩnh Hy chài dài đi qua khu rừng Vendo,bên trong chiếc Bentley,Vĩnh Hy nhàn nhã dựa người ngả lưng ra sau,mắt nhắm lại dưỡng thần,bộ dạng trông không hề có chút gấp rút

"Hy Hy,chị thấy Tả Quang đấy thuộc loại nhát chết,làm gì có gan mà dám bắt hai kẻ kia chứ??"Nại Nạp Nhã cau mày lên tiếng

"Nại tiểu thư,Tả Quang đấy căn bản không phải là kẻ mà chủ nhân cần tiêu diệt,hắn cùng lắm chỉ là con rối cho kẻ khác giật dây"Đàm Dạ chuyên chú lái xe,lời nói ra lại tựa như chính là câu trả lời của Vĩnh Hy dành cho Nại Nạp Nhã.

Đàm Dạ nhận được thông tin từ tai nghe gắn bên tai truyền tới,lập tức tăng tốc xe rồi nói tiếp

"Chủ nhân,Rolan thiếu gia đã dẫn theo người tấn công vào Vĩnh Hồ rồi ạ"

_"Bất sống"

Bạn đang đọc truyện *Quyền Lực Của Kẻ Đứng Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19

Tiến vào bên trong Vĩnh Hồ, chỉ thấy xác người nằm chồng chất lên nhau, máu loãng lổ trên sàn đá, cảnh vật xung quanh đẹp đẽ giờ đã bị phá nát

Rolan đem người chiếm đánh Vĩnh Hồ thành công bắt được Tả Quang, chỉ thấy một đám người của Vĩnh Hồ còn sống quỳ trên sàn, quỳ hàng đầu là Tả Quang, bọn họ đồng loạt bị người của Rolan dơ súng hướng vào đầu

Diệp Y Duệ và Hàn Mỹ Ái ngồi dựa vào nhau ngay sau lưng Rolan. Hàn Mỹ Ái thân thể run rẩy, khuôn mặt đầy nước mắt trào ra, quần áo trên người không chỉnh tề, vài chỗ đã bị xé rách, lộ ra cả nội y nhỏ, may thay có áo khoác của Rolan mà khoác vào người

"Tiểu Ái, đã xảy ra chuyện gì?" nhìn bộ dạng của em gái mình, Hàn Cố Dạ không giữ nổi vẻ bình tĩnh lạnh nhạt nữa, lao tới mà chế trụ hai bả vai

Ai ngờ con bé lại oà khóc, một lời cũng không nói, khác hẳn với bộ dạng mạnh mẽ đánh đá thường ngày

"May mà tôi tới sớm, nếu không em gái anh đã bị cái đám này cường bạo rồi" Rolan cao giọng nói, vẻ mặt không mấy quan tâm

Hàn Cố Dạ ôm lấy Hàn Mỹ Ái mà ra sức an ủi vỗ về, ánh mắt lại trừng lớn không chút e dè sợ hãi nhìn đám người quỳ dưới đất

Vĩnh Hy bước tới đối diện Tả Quang, từ trên nhìn xuống lão, lại khẽ nhếch miệng

"Lại thêm một con rối rồi, có hỏi cái đám này cũng tra không ra, giữ lại mạng cũng không làm được gì"

"Hoàng Phủ Vĩnh Hy, mày đúng là giỏi, liếc một cái liền biết, xem ra tao đã quá coi thường mày rồi" Tả Quang quỳ trên đất, ánh mắt khinh bỉ nhìn thẳng cô

Bạn đang đọc truyện *Quyền Lực Của Kẻ Đứng Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20

Tả Quang, ông hẳn cũng biết, vị trí kẻ cầm quyền Hoàng Phủ Đế Quốc này của tôi cũng đều là dẫm đạp lên xác người mới duy trì được đến bây giờ, trong đó....có cả xác của cha ông đây"

"Mày...." Tả Quang trừng mắt, vừa đứng lên lại bị Rolan đã cho một cái, ngã nằm ra đất

"Xem ra kẻ chủ mưu này khá thú vị đấy, đúng không?" cô nhìn Tả Quang, mắt nheo lại đầy chờ mong

Rolan đưa tới cho cô một thanh kiếm Nhật sắc bén, bản thân lại ra hiệu cho hai người của mình tiến lên áp chế Tả Quang

"Các người sẽ không muốn thấy cảnh này đâu" cô nhìn Hàn Cố Dạ, hẳn liền đem Hàn Mỹ Ái xoay người, để cô nàng mặt vui vào ngực chính mình

Lưỡi kiếm đặt lên đầu trục của lão, thật chậm rãi mà kéo xuống

A!!!!

Lão hét lên đau đớn, bản thân dầy dụa như điên, nhưng bởi bị người áp chế mà không né được

"Vĩnh Hy, mày giết tao đi, giết tao luôn đi"

"Như vậy sẽ rất chán a"

Lưỡi kiếm lại tiếp tục kéo xuống tới tận trán lão, máu đã be bét chảy ra không ngừng, da thịt lộ ra trông thật tởm lợn

Chính Diệp Y Duệ, Hàn Cố Dạ và Đồng Khiêm cũng không chịu nổi mà nhắm tịt mắt lại

Thà một đao giết chết đi,nhưng Vịnh Hy lại khiến lão thừa sống thiếu chết mà cảm nhận từ từ đau đớn đấy

Kiểm đâm xuyên ngay mi tâm Tả Quang chứ không phải đạn,mắt lão trợn ngược chết không nhắm mắt,toàn thân ngửa ra sau,do có kiếm chống trên đất mà cái xác không thể ngã,cứ vậy chết quỳ

"Rolan,nghe nói cậu mới nuôi cá mập trong Bar??"

"Đúng a"như hiểu ý đồ của cô,Rolan thành thực đáp

"Vậy thì đem cái đám này đi bồi béo chúng đi,đừng chừa lại một thứ gì lại"

"Như vậy thì thực tốt rồi,đỡ phải chi tiền mua thịt cho mấy con cá bự đấy.chúng mày nghe rồi đấy,đem cái đám này về Bar,đều bồi cho cá đi"

"Vâng"

Bạn đang đọc truyện *Quyền Lực Của Kẻ Đứng Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21

Tất cả trở về toà thành của cô,việc đầu tiên làm chính là cho bác sĩ tới kiểm tra sơ qua cho Hàn Mỹ Ái

"Vị tiểu thư này thực ngoài vai vết thương ngoài da ra,thì không có gì đáng ngại cả,tinh thần cô ấy có chút hoảng loạn nên tôi đã cho cô ấy dùng chút thuốc an thần,gìờ đã ngủ rồi"bác sĩ mang theo túi đựng đồ khám đi xuống,sau khi dặn dò một chút liền rời đi,Rolan cũng rời đi ngay sau đấy

"Vẫn chưa tìm được chủ mưu sao??"Hoàng Phủ Ứng Tư nhìn em gái mình bộ dạng thực không vui vẻ,đi tới mà khề vuốt tóc cô

"Em là người không thích chơi đùa,nhưng mà lần này lại thực muốn chơi đùa một phen đấy"Vịnh Hy cười rộ lên,khiến cho không khí xung quanh giờ phút này vô cùng quý dị

Từ bé Hoàng Phủ Ứng Tư và Hoàng Phủ Thiệu Vĩ đều rõ,có thể khiến cho Hoàng Phủ Vịnh Hy cười chính là sắp tới chuyện vô cùng vô cùng không tốt sẽ xảy ra,cười chính là biểu hiện sự tức giận tột cùng của con bé

"Hy Hy,anh đang tò mò,rốt cuộc lần này là kẻ nào có thể khiến cho em hứng thú như vậy"Hoàng Phủ Thiệu Vĩ neho neho mắt đẹp

"Rất nhanh anh sẽ biết thôi,không phải sao??"Vịnh Hy ngưng cười,tiếp đẩy ra lệnh cho Hoàng Phủ Ứng Tư

"Nhanh chóng đưa Hoàng Phủ Dạ và Lãnh Tinh Xuyên trở về đây,em muốn thấy mặt bọn họ vào sáng ngày mai"

"Được"

"Tiểu thư,tôi bắt được hai tên này đang mập mờ rình mò trước cổng"mấy người vệ sĩ theo vào,áp giải theo hai nam sinh bạn đồng phục của Zodiac,Vịnh Hy liếc mắt một cái liền nhận ra,vô cùng nhân nhả nâng lên tách trà làm một ngụm,gọng điệu thần nhiên vang lên

"Đây không phải là Sở An Khang và Lâm Kha sao??thế nào mà lại rình mò trước cửa nơi của tôi chứ??"

"...."hai kẻ kia vô cùng lẫm li không chịu mở miệng

"A....đây là muốn làm kẻ cầm phái không??Đàm Dạ...đều đem lưỡi hai kẻ này cắt đi"

Cơ thể mềm mại dựa vào Hoàng Phủ Thiệu Vĩ bên cạnh,khiến hấn hài lòng mà ôm lấy,một tay lại đặt tại tóc cô vuốt ve

"Cô dám....A!!!"Lâm Kha còn chưa nói hết,đã bị vệ sĩ phía sau đánh cho một chương mà ngã lăn ra sàn

"Không phải lúc này còn cầm sao??thế nào mà đã chịu mở miệng"

"Vịnh Hy,chỉ là chúng tôi tò mò muốn biết nơi cô đang ở,lại biết rằng mấy kẻ kia chuyển tới ở cùng cô,nhìn không nổi mà bám theo"Sở An Khang lên tiếng

"Giết!!"ngữ khí lạnh lẽo vang lên,chỉ cần một chữ liền quyết định mạng sống của hai kẻ kia

"Vịnh Hy,đừng giết bọn họ"Hàn Cố Dạ lập tức lên tiếng ngăn lại khi thấy vệ sĩ phía sau đã rút súng,Sở An Khang dù sao cũng là cùng hấn từ nhỏ lớn

lên,tuy rằng tính cách không hợp nhau lại hay bất động,hắn cũng không đến mức vô tâm mà nhìn Sở An Khang bị giết

"Làm sao??"không vui liếc mắt tới Hàn Cố Dạ

"Tự nhiên có thêm hai quân cò,cô nên dựa vào việc này mà lấy lợi,không nên giết"

"Đúng rồi,nếu anh không nói tôi cũng quên mất...tôi có việc muốn nhờ hai anh đây..."như nhận ra gì đó,Vĩnh Hy cao giọng nói,ánh mắt nhìn thẳng Sở An Khang

"Cô muốn chúng tôi làm gì??"

"Đóng giả làm thủ trưởng quốc phòng suốt quãng đời còn lại"

"Cô điên rồi,tôi không làm"

Hoàng Phủ Vĩnh Hy có tham vọng lớn không thua kém gì chính cha mình,cô gần như muốn thao túng chính phủ,có không ít người trong chính phủ đều đã bị thao túng,tiếp tới chính là thủ trưởng thực ra tìm người giả mạo kẻ này không khó,nhưng đột nhiên Sở An Khang lại đi dâng mình tới cùng bạn hắn,thủ trưởng tuổi chưa tới bốn mươi,đối với đáng dấp Sở An Khang hai bên vô cùng giống nhau,vậy cô đỡ phải tìm người giả mạo đi

"Vây....chẳng lẽ anh muốn nhìn anh bạn Lâm Kha kia chết sao,còn có....Sở Thị,Lâm Thị các người nữa"

"Cô....Hoàng Phủ Vĩnh Hy,cô đúng là loại phụ nữ có dã tâm lớn"

"Thủ trưởng chính phủ tham ăn hối lộ không biết bao nhiêu,ăn tiền của dân rồi tham nhũng,nay tôi chỉ là muốn giúp sức bảo vệ đất nước khỏi mấy kẻ như vậy thôi"Hoàng Phủ Vĩnh Hy nhún vai như không

"Hy Hy,kẻ này không cần giữ lại,tìm kẻ giả mạo không khó,cứ giao cho anh là được"Hoàng Phủ Thiệu Vĩ đối với thái độ của Sở An Khang vô cùng không vừa mắt,hắn phải công nhận Hy Hy nhà hắn có dã tâm lớn,muốn thu tóm mọi thứ nhưng đều là ý tốt không phải xấu.và lại cho dù Hy Hy có dã tâm xấu hay tham vọng lớn cũng không sao??hắn chính là một kẻ không hề khác nào cô,dung túng yêu chiều cô,cho dù có xảy ra chuyện gì,hắn đều sẽ một tay che trời cho cô làm loạn

Bạn đang đọc truyện *Quyền Lực Của Kẻ Đứng Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

Đúng lúc cần tìm người giả mạo thủ trưởng,nhưng lại có người tự dâng mình đúng lúc,em thấy nếu chết thì thật phí"Hoàng Phủ Vĩnh Hy mềm mại âm thanh,khe khẽ cười ra tiếng,bàn tay không an phận mà chọt chọt lên ngực Hoàng Phủ Thiệu Vĩ

"Sở An Khang,còn nhớ Lý Mỹ An xinh đẹp của anh chứ??"

"Cô ấy còn sống không??"tình cảm của Sở An Khang đối với Lý Mỹ An cũng chỉ là chơi đùa,nhưng là quan hệ tốt hơn tất cả các cô gái mà hắn từng trêu đùa bởi cô ta là vị hôn thê của hắn.tất Hoàng Phủ Vĩnh Hy,kết cục của Lý Mỹ An như nào đều không biết,chỉ biết cha mẹ chết vô cùng thảm,tập đoàn cũng bị Hoàng Phủ Đế Quốc thu mua với giá bèo bọt

"Cái này không biết nha.Vĩ,cái cô nàng tát em hồi trước,anh đã vút xó nào rồi??"

"Cả xương lẫn thịt đều đã vào bụng báo cưng của em rồi"yêu chiều nhìn cô,khoẻ miệng nhếch lên nụ cười tà tà,tay khẽ捏 cái mũi của cô một cái.

"Chết rồi sao??"

"Ừ"

"Sở An Khang,cho cậu một cơ hội nói lại,có làm hay không??"liếc mắt tới Sở An Khang,ánh mắt sùng nịnh dịu dàng của Hoàng Phủ Thiệu Vĩ biến mất không chút tăm hơi,lạnh lẽo lại đây khinh bỉ

"Tôi không làm,cho dù có hỏi trăm lần đáp án vẫn sẽ là không"

"Xem ra không thể giữ rồi...."mắt bạc nheo nheo,Vĩnh Hy nâng tay khẽ phe phẩy thật nhẹ nhưng lại quyết định mạng người của kẻ đang quỳ trên mặt đất kia

Đàm Dạ nã đạn một tiếng từ súng giảm thanh trong tay,đem mạng sống của Sở An Khang lập tức kết thúc tại chỗ,Lâm Kha chứng kiến cảnh bạn mình bị bắn chết tại chỗ liền thụt lùi ra sau,trên mặt hoàn toàn là sợ hãi mà hét vang cả đại sảnh

Hàn Cổ Dạ nhìn kẻ đối đầu với mình từ bé cho đến bây giờ, nay đã chết dưới bởi người dưới Vịnh Hy giết, trên mặt thoáng một tia đau lòng rồi lại biến mất. Vịnh Hy đã cho cậu ta một con đường sống, nhưng cậu ta nhất quyết không chịu, vậy thì hắn chỉ có thể tro mắt đứng nhìn mà thôi

"Hy Hy, vậy còn tên kia thì sao??" Nại Nạp Nhã hát mặt về Lâm Kha đang sợ hãi, môi hồng răng trắng phun ra âm thanh như có như không

"Cũng không có đặc tội tới tôi, có thể thả đi, tiếc quá..... chỉ có kẻ điên mới được thả đi"

Đàm Dạ nghe vậy, trực tiếp kêu hai tên vệ sĩ lực lưỡng đi lên kéo Lâm Kha xuống, mặc hắn kêu gào khản cổ họng cũng không ai đoái hoài đến

"Anh cho người tìm kẻ đóng thế đi, em mệt rồi, đi nghỉ chút. khi nào Mỹ Á tỉnh thì tới kêu tôi" Hoàng Phủ Vịnh Hy đứng dậy, nói với hắn xong quay ra nhìn Hàn Cổ Dạ, dăm ba câu rồi trở về phòng

Cốc cốc!!!!

Hàn Cổ Dạ gõ cửa phòng cô đã là lúc bảy giờ tối, nhìn thấy Vịnh Hy trên mặt có nét mệt mỏi, lại có phần xanh xao uể oải thì nói

"Cô mệt sao??"

"Có chút"

"Mỹ Á tỉnh rồi"

Nhìn kẻ nằm trên giường đã ngồi ạt, Vịnh Hy đi tới ngồi phịch xuống cái ghế đặt cạnh đầu giường, lừ lừ nhìn Hàn Mỹ Á

"Hy Hy, đừng nhìn người ta như vậy được không, người ta biết lỗi rồi mà" Hàn Mỹ Á nhỏ giọng nói, hai ngón trỏ cứ trỏ trỏ vào nhau, vẻ mặt trông thấy tội

"...."

"Ai nha.... người thà mắng thà chửi ta đi, chứ đừng có im lặng như vậy, trông đáng sợ chết đi được"

"Biết tội chưa??"

"Biết tội rồi"

"Còn dám đuổi đi vệ sĩ, ta đây mặc kệ sống chết của ngươi"

"Lần sau người ta không dám nữa" Hàn Mỹ Á ỉu xiu cúi đầu, lí nhí nói

"Còn có lần sau??" Vịnh Hy nạt một tiếng, mắt trừng lớn cảnh cáo cô nàng trên giường

"Không không, sẽ không có lần sau, ta đảm bảo sẽ không có lần sau" cô nàng giật thót, ngẩng đầu lên mà lắc lắc không ngừng

"Biết vậy thì tốt"

Bạn đang đọc truyện *Quyền Lực Của Kẻ Đứng Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.